

**ANTİKAPİTALİST
KADINLAR
8 MART'TA**

Ankara
Saat: 14.00, Toros Sokak'tan Abdi İpekçi'ye
İstanbul
Saat: 11.30, Kadıköy Haydarpaşa Garı önü
İzmir
Saat: 17.30 Konak Meydanı

**DSİP savaş karşıtlarını
15 MART
İRAK'TA İŞGALİN 5 YILINDA**
saat: 13.00'de
Kadıköy, Tepe Natilius önünde
BAK KORTEJİNDE BULUŞMAYA ÇAĞIRIYOR

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 315 ■ 7 Mart 2008 ■ 1 YTL

Operasyon savaşın çözüm olmadığını gösterdi

SAVAŞ YETTİ ARTIK ÇÖZÜM İSTİYORUZ!

Önce ABD Savunma Bakanı, ardından George Bush "en kısa zamanda çekilin" dedi ve Türkiye Kuzey Irak'tan çekildi.

Cumhurbaşkanı, başbakan ve genelkurmay başkanı çekilmenin ABD ile hiç bir ilişkisi olmadığını söylüyor!

Önemli olan kimin ne dediği ve niye çekildiği değil. Sonuç olarak sınırötesi operasyonun bitmesi daha fazla kanın akmasını önledi.

Bu önemli bir gelişme. Şimdi tüm askeri seçenekler kullanıldığını göre sıra nihayet barışçı çözüme gelmiş olmalı.

Haftalardır süren hava saldırıları ve son olarak da sınırötesi kara operasyonu savaşın çözüm olmadığını tüm topluma göstermiş olmalı.

Bu defa savaşa karşı olanlar her defakinden daha fazla seslerini çıkardılar.

Bir süredir bu tür sesler artıyor. Savaşta ölen askerlerin anneleri, babaları seslerini çıkarıyorlar. Askere gönderilenlerin aileleri tedirginliklerini söylüyorlar. Bu tür sesler basına, televizyonlara yansımıyor ama hiç de az değil.

Şimdi barış için, çözüm için, demokratik siyasal çözüm için daha fazla çalışmak ve daha fazla ses çıkarmak gerekiyor.

DTP'nin hesabına göre bu operasyonda 160 milyon dolar harcanmış.

Oysa bu kaynak insanların yararına kullanılabilir. Sağlıkta, eğitime harcanabilirdi. Ulaşım için kullanılabilir.

Gene DTP'nin hesabına göre 53 tekstil fabrikası açılabilir.

Şimdi bu gerçekleri çok daha geniş yığınlarla anlatmalıyız, çok daha geniş yığınların savaşa karşı tutum almalarının yolunu açmalıyız.

Kazanacak olan mutlaka demokrasidir, barıştır.

Şu ya da bu nedenle ordu Kuzey Irak'tan çekildi. Akan kan durdu. Şimdi sıra barışta...

**Başörtüsü
ve reform
mücadelesi**

Arife KÖSE

Sayfa: 8

**Bir bardak
suda kopan
fırtına**

Sayfa: 6-7

SSK'lılara özel hastane yok

YENİ sosyal güvenlik ve sağlık sigortası yasası, daha kanunlaşmadan ilk vahim sonuçlarını verdi.

AKP'nin seçim kampanyasını temel konularından biri SSKlılarının özel hastanelerden artık sağlık hizmeti alabildiğiydi. Sağlık Bakanlığı'nun belirlediği katkı payını az bulan özel hastaneler kapılarını SSK'lılara kapadı.

14 Mart'ta beyaz grev!

TTB, 14 Mart Tıp bayramına dönük eylem programını açıkladı. Doktorlar sağlıkta özelleştirmeye karşı. 3-8 mart arasında imza kampanyası düzenlenecek.

9 Mart Pazar günü saat 12.00'de oda temsilcileri Sağlık Bakanlığı önünde basın açıklaması yapacak. 14 Mart'ta ise sağlık kuruluşlarında yarım gün iş bırakılacak.

Madende kaza, bir işçi daha öldü

ZONGULDAK'ın Kilimli beldesinde kaçak çalıştırılan kömür ocağında meydana gelen göçükte mahsur kalan 2 işçiden 1'i öldü, diğeri yaralı kurtarıldı. Ocağın tavan kısmından toprak kayması sonucu oluştuğu tahmin edilen göçükte mahsur kalan işçiler

Enkaza 2,5 saat sonra ulaşıldı. Kaçak ocaklar, en az tersaneler kadar güvenliksiz.

NÜKLEER ENERJİYE HAYIR!
BAŞKA BİR ENERJİ MÜMKÜN

26 NİSAN

**MİTİNG
istanbul**

KEG
Kölemler Dilemi Anıtı

Tekel işçilerine yine polis saldırdı

Tekelin özelleştirilmesiyle birlikte büyük bir işçi kıyımının gerçekleştirildiğini düşünen Adana Tekel Fabrikası işçileri, aileleriyle birlikte fabrikaya sahip çık yürüyüşü gerçekleştirdiler. Yürüyüş Türk-İş 4. Bölge temsilciliği önünden başlayarak tek fabrikasına kadar sürdü. Polisin bu hak mücadelesine yanıtı da sert oldu. Coplar havada uçtu ve üç işçi yaralandı.

Yasakçı kurul

Türban konusunda, üniversitelerde yasaklığı savunan ve anayasa değişikliğini dikkate almayan Üniversiteler Arası Kurul (ÜAK), son olarak Ankara Hukuk Fakültesi'nde bir toplantı gerçekleştirdi. ÜAK bu toplantıda da savcılar yasağı kaldıran rektörlere karşı harekete geçmeye çağırdı.

Toplantıda ayrıca 28 Şubat darbesini çağrıştıran konuşmalar yapıldı. 28 Şubatın sağladığı balans dengesinin bozulmaya çalışıldığı ve bu dengenin tekrardan sağlanması gerektiği vurgular arasında yandı.

Yine toplantıda doğudaki üniversite rektörleri, "bölücü örgüte" kapıyı açtığı gerekçesiyle hedef gösterildi. Bu profesörler kurulu sadece türban konusunda değil, her konuda yasakçı olduklarını böylece ifşa etmiş oldu.

Açığa ceza

Birkaç yıl önce, baklava çalan üç çocuğa 10 yıla yakın hapis cezası verilmesi hafızalarda dururken, benzer bir gelişme Adana'da yaşandı.

Ayakbabi imalathanesinde çalışan 19 yaşındaki bir genç, acıktığı için alışveriş merkezinden değeri 11.70 lira olan kaşarı cebine koydu.

Dışarı çıkarken güvenlikçilerin elinden kaçmaya çalışan genç, Adana 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanarak dört yıl iki ay hapis cezasına çarptırıldı.

Adaletin keskin kılıcı, aç olduğu için baklava, kaşar çalanlara karşı hızla işliyor.

Gazi'de ülkücü saldırı

Gazi Üniversitesi'nde, örgütlü faşistler yine terör estirdi. Üniversitede türbanlı öğrencileri görünümlü Kanal D muhabirlerine bıçakla saldırıp yaralayan faşistler kampüsünde rahatlıkla kesici aletlerle ve silahlarla dolaşabildiklerini de göstermiş oldu. Gazi Üniversitesi'ni toplama kampına çevirmeye çalışan ülkücüler şimdiye

kadar çok sayıda saldırı gerçekleştirdiler. Daha önceki vukuatları arasında uzun saçlı ve küpeli olduğu için bir araştırma görevlisini dövmek, bir kongreye katılan Metin Uca'ya bıçaklamak, top sakallı olduğu için bir öğrencinin burnunu kırmak, Kürt olduğu için bir öğrenciyi silahla yaralamak, solcu bir öğrenciyi de zincirle saldırmak var. Bir avuç olan saldırganlar sürüsüne karşı, farklılıklara rağmen birleşmek onları inlerine göndermek için yeterli olacaktır.

Ekmeğe zam kapıda

İklim değişimi, yanlış tarımsal politikalar ve Dünya Ticaret Örgütü'nün dayatmasıyla tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de hububat ürünlerinde ciddi bir üretim kaybı yaşıyor.

Göz göre göre yaşanan bu kaybın faturası temel beslenme kaynağı ekmeğin fiyatları yani yoksulları vuruyor. Şimdiden ekmeğin fiyatları günün birinde 25'lük

büyük artış kısa zaman sonra ekmeğin fiyatlarına yansıtacak.

Bu artışla dev gıda şirketlerinin muazzam paralar kazanmasının öntü açılırken, yoksullar ciddi zamlardan sonra ekmeğin fiyatları daha küçültmek zorunda kalacaklar. Hükümet, milyonların temel besin kaynağına gelecek olan yüzde 25'lik gibi bir artış sonrası, tek haneli olduğu iddia edilen enflasyonu nasıl gösterecek.

Çalışma bakanı Tuzla işçilerini suçladı

İşçi ölümleriyle gündeme gelen Tuzla Tersanesi'nde, işçiler iş güvenliğinin sağlanması ve ölümlerin durdurulması amacıyla bir günlük greve gittiler. Herhangi bir iş güvenliğinden yana olmayan ve işçileri taşeron firmaların insafına terk eden işverenlerin ise tepkisi işçilere karşı polisleri görevle çağırmak oldu.

Grev için sabah erken saatlerden itibaren toplanan işçiler polisin cop darbeleriyle karşılaştılar. Çok sayıda işçi polis şiddetiyle yaralandı. İşçilere cop kullanan polis grev cadırlarına da el koydu. İşçiler de geceyi dışarıda geçirmek zorunda kaldılar. Ertesi gün ise 11 işçi greve katıldıkları gerekçesiyle işverenler tarafından işten çıkarıldılar.

En temel hakları için,

hatta yaşama hakları için eyleme çıkan işçilere işveren ve polisin saldırısı yetmiyormuş gibi, bir darbede bakandan geldi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, hiçbir ayırım gözetmeksizin sendikaları ve işverenleri bir araya

getirdiklerini ve herkese eşit mesafede durduklarını belirterek "Çözüm için bütün kapıların açık olduğunu söylüyor ve bu çalışmalar yapıyorsak buna rağmen hâlâ orada ne eylemi yapıyorsunuz?" diyerek eyleme sözlü saldırıda bulundu. Bir

yanda ağır koşullarda çalışan ve ölen işçiler, diğer yanda bundan yararlanıp karnı katan işverenler var. Bakanın gözünde iki kesim eşit olsa dahi, bu işverenlere sağ rahatınıza bakından başka bir mesaj vermiyor.

Nokta darbe günlüklerinden yargılanıyor

Deniz Kuvvetleri Eski Komutanı emekli Oramiral Özden Örnek'e ait olan darbe günlüklerini yayınlayan ve "Sarıkız ve Ayışığı" adı verilen iki darbe girişimini açığa çıkaran Nokta Dergisi, özellikle genelkurmay kanadından gelen tehdit ve baskı girişimleri karşısında yayınına son vermişti.

Nokta Dergisi yayınına son verdi ama yargılanmaya devam ediyor. Nokta Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Alper Görmüş, Özden Örnek'e 'hakaret ve iftira' suçlamasıyla Bakırköy 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyor. Son duruşmada Alper Görmüş mahkemenin kendisinden istediği günlükleri 2 bin sayfa halinde mahkeme başkanına sundu. Mahkeme ise orijini-

nal cd'yi isteyerek getirilen belgeleri kabul etmedi. Alper Görmüş'ün mahkeme sonrası söyledikleri mahkemenin niyetini şimdiden gösteriyor: "Biz bu darbe girişimlerinin gerçek olduğunu kanıtlamak üzere bir dizi tanıklık sunmuşuz. Siyasetçilere soruyorlar ve onlar da 'Biz

yayımlanmadan önce biliyoruz' diyorlar. Daha sonra ortaya çıkan Ergenekon bağlantıları da bizim haberlerimizi, bir kez daha teyit etti. Ama mahkeme basitçe bu belgelerin Özden Örnek'e ait olup olmadığını meselesi üzerinde duruyor ve ötesine geçmiyor."

AGOS'a dava üstüne dava

29 Şubat günü Agos Gazetesi, bir kez daha Şişli Adliyesi'nde yargı karşısındaydı.

"Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs ettikleri" suçlamasıyla Agos'un imtiyaz sahibi Sarkis Seropyan ile yazı işleri

müdürü Aris Nalçı'nın yargılandığı davada, sanıkların avukatı Fethiye Çetin mahkemeye bakan hakimler hakkında 'reddi hakim' talebinde bulundu.

Aynı suçlamayla, aynı mahkeme ve hakimler tarafından yargılanan Seropyan ve Nalçı 301'inci maddeden ceza almışlardı.

Hakimler davanın gerekçeli kararında

"Türkiye hasmane girişimlerle diplomatik soykırım kararlarıyla kuşatma çemberine alınmaktadır.

Bu girişimlerin yurtdışında tekrarı faaliyetleri Türk kamu düzenini ağır zedelediğinden ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilemez" diyerek Ermeni meselesinde düşmanca tutumlarını sergilediklerini.

Kentsel dönüşüm eşliğinde gaz bombası

"Kentsel Dönüşüm Projesi" ilk anda insanlara daha insani ve modern koşullarda bir yaşam alanı öneriyor gibi. Oysa uygulanmaya çalışılan kentsel dönüşüm projeleri bölgeleri rant kapısı haline getirmeye çalışıyor. Sulukule, Beyoğlu derken Maltpe ve bağlı Başibüyük Mahallesi de kentsel dönüşümle kurban edilmek isteniyor. İnsanları ne olacağını düşünmeyen proje gerçekleşirse binlerce insan bu bölgede açığa kalacak. Bunun farkında olan mahalleli gündelik eylem gerçekleştiriyor. En son 2 bin kişi TOKİ şantiyesine doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Mahallede yaşayan insanları bütün eylemlerine polis çok sert müdahalede bulunuyor. Gaz bombalarının copların kullanılarak gerçekleştirildiği polis saldırılarında, balkonda çay içen bir kişi yaralandı. Yaralanan Erdal Bakırcı yoğun bakımda yaşam mücadelesi veriyor.

Anayasada ne değişecek?

Hükümet oluşturulan anayasa değişikliği paketiyle temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alındığını söylese de, baskıcı 1981 anayasasının özünü dokunulmadığı eleştirilene yanıt vermiyor. Yeni anayasa taslağını hazırlayan ekipe yer alan Dicle Üniversitesi Öğretim üyelerinden Prof. Dr. Hüsnü Fazıl Erdem'de bir konferansta yaptığı konuşmada taslağı hazırlarken orta bir yol izlediklerini söyleyerek bu eleştirileri haklı çıkarttı. Erdem özetle şöyle konuşmuş: "Çok radikal, yepyeni bir anayasa taslağı hazırlanmadı açıkça. Hem anayasal geleneye uymak adına 1921, 1961, ve 1981 anayasalarını dikkate almak, hem de radikal, yepyeni bir anayasa taslağının hazırlanmasının yaratacağı bir takım olumsuzlukları engellemek adına orta yol izlendi". Muhalefet hiçbir şey değişmesin, bütün yasaklar devam etsin diyor; hükümet ise işin özünü dokunmaktan çekinerek topluma bir parmak bal vermek istiyor.

sosyalist işçi

Yeni görevler

Bugün Türkiye'nin gündeminde iki temel mesele var. Bir üçüncüsü ise gündemde önemli bir yeri hızla kapsamaya başlıyor.

25 yıldır Kürt sorunu Türkiye gündeminin en ön sıralarından geriye çekilmiyor. Bu sorun barışçı, siyasal ve demokratik bir biçimde çözülmedikçe de gündemin önünde durmaya devam edecek.

Bugün Kürt sorununda uzun bir süredir oldukça uzak olunan bir noktaya varıldı. Çözüm şimdi daha yakın.

Gündemin ikinci temel sorunu ırkçılık ve milliyetçilik. Milliyetçilik daima Türkiye'de önde gelen bir sorundur. Egemen sınıf milliyetçilik silahını sürekli olarak kullanır. Ama bu kez ırkçılık silahı ortaya çıktı. Eskiden olmayan bir ölçüde ırkçılık yükseliyor. Türklerin üstünlüğü artık açık açık ifade ediliyor. Bazen ve sık sık resmi ağzırlar da bu söylemi ileri sürüyor.

"Ne Mutlu Türküm Diyene" söylemi şimdi 301 ile pekiştirildi.

Kürt sorununda demokratik bir çözümlü talep edenler milliyetçiliğe ve ırkçılığa karşı da mücadele ediyor. Bu iki mücadele elele, kol kola yürüyor.

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe kampanyası bu nedenle günümüzün en önemli halkalarından birisini yakalamış durumda.

Gündeme hızla giren ve giderek daha önemli bir yer işgal eden sorun ise, yeni liberal saldırılar. Bugün SGSS yasası ve buna bağlı kimi uygulamalar giderek daha iyi kavranmaya başlandı ve karşı çıkan ses de yükseliyor.

Şimdi AKP hükümetine karşı yeni liberalizm üzerinden muhalefeti örgütlemek, genişletmek gerekir.

Ancak burada tutulacak halka, yapılacak vurgu önemli.

Laikler AKP'nin yeni liberalizmi ile türban sorununu birleştirmeye çalışıyor. Bu çizgi mağlup olmaya mahkum.

Bir başkanı ise yeni liberalizmi milliyetçilik ile birleştirmeye çalışır. Solda bu tutum çok yaygın. Bu çizginin de kazanma şanssı yok.

Yeni liberalizme karşı mücadelede büyük halk yığınlarını birleştirecek ve harekete geçirecek mücadele bir çizgi gerekli. Devrimci sosyalistler gündemlerinin en önüne bunu koymalıdır.

Kara harekâtı bitti, ordu geri çekildi

Sıra barış hareketinde

Doğan TARKAN

Bir havayla Kuzey Irak'a girildi. Basına bakılırsa sanki daha önce hiç sınır ötesi hareket yaşanmamıştı. Sanki Kürt sorunu denen sorun Türkiye'nin sınırlarının dışında, Kuzey Irak'taydı.

Kimileri "Kerkük'ü almadan gelmeyin" diyordu. MHP ve CHP Genel Başkanları "Sorunu çözmeden geri gelmeyin" diyordu. "Sorunu çözmek" herhalde Kandil Dağı'nda üslendiği söylenen PKK'nin bitirilmesi ya da çok kötü duruma sokulmasıydı.

İlk haberler böyle verildi. Sonra ABD'nin "Çabuk çıkan" dediği söylenmeye başlandı ve ardından ABD Savunma Bakanı Gates Türkiye'ye geldi ve açık açık "Uzatmayın" dedi.

Türkiyeli yetkililer, en başta da genel Kurmay Başkanı, susmadı. İki gün ağzlarını açmamayı başaramadılar.

Gates'in geldiği akşam gazetelerde Genel Kurmay Başkanı'nun "Kısa süre izafidir, 1 yıl da kısa olabilir" dediği yayımlandı. Gazetelerin manşetleri, köşe yazarları, televizyon spikerleri müste-hziydi. İşte ABD'li bakan cevabını almıştı.

Ertesi sabah bu kez Bush basın açıklamasında sorulan bir soruyu "Acilen çıkarılmalı" diye yanıtladı. Ne olduysa "izafi" olan "kusa süre" kavramı birden en kısa süreye indi ve 2-3 saat içinde Türkiye Irak'tan çekilmeye başladı.

Gerisi acıklı bir hikaye.

Eğer bir milliyetçi, Türk milliyetçisi olsaydım, öfkeden kudurdum, deliye dönerdim. Bu kadar da olmaz ki! Hiç değilse bir iki gün bekleyin. Ya da susun. Bir gün, iki gün susun. Konuşmayın.

Türk milliyetçisi olsaydım, Genel Kurmay Başkanı ve daha bir dizi insan hakkında "halkı askerlikten soğuttuğu" için, "Türklüğe hakaret ettiği için" suç duyurusunda bulunurdum.

Ama biz yıllardır söylüyoruz: Çözüm sınırın ötesinde değil, içinde. Çözüm savaş değil, politik anlaşmada.

İstenen nedir? Doğru dürüst bilmiyoruz ki? Ama şunu biliyoruz, Kürt kimliği tanınmaz.

Çok değil 20 yıl önce, binlerce, on binlerce insan Diyarbakır cezaevinde Kürt oldukları için, Kürtçeden başka dil bilmedikleri için en ağır işkencelere uğradı. Burada anlatılması mümkün olmayan şeyler yaşadılar.

Kürtçe hala özgür değil. Kürt olmak

hala suç ve çok tehlikeli. Toplumun Türk kesimine sürekli olarak Kürt düşmanlığı anlatılıyor.

İşte bunlar bitse, Kürtler Kürt olsa, Kürtler Kürtçe konuşabilse, Kürtçe şarkı söylese, Kürtçe öğrenebilse, bu bile çözüme giden yolda çok büyük bir adımdır.

Başka adımlar atılmaz mı? Elbette atılır. Ama bu adımların ne olacağını bilebilmek için önce oturup Kürtlerle konuşmak gerekir.

Kürtlerin temsilcisi kimdir? Açık ki Türkiye'deki yasal platformda DTP'dir. Onu kapatma sevdalarından vaz geçip onu muhatap almak, onun temsilcileri ile konuşmak gerekir.

İkinci büyük adım atılmış olur. Tabii bütün bu adımlar savaşa son verecek önlemlerin alınması ile mümkündür. İşte Kuzey Irak bombalandı. Ordu girdi 8 gün orada kaldı. Genel Kurmay açıklamasına göre Türk ordusunun kişin da, karda kıyamette de hareket yapabileceği kanıtlandı! Oralarımız çok da güvenli olmadığı gösterildi!

Daha ne? Şimdi bir de barışı denemek gerekir. Askersiz, silahsız, savaşız adım atılsa. Operasyonlar dursa. Daha

fazla insan ölme. Karşılıklı ölü sayma yarış bitse. Helikopterler düşme. Helikopterler hasta taşısa. Yangın söndürse.

Operasyonlar için harcanan kaynak eğitime, sağlığa, ulaşıma gitse. Emeklere verilse. Sanayi yatırımları yapılsa.

Böyle bir politik irade var mı? Yok. AKP çekiniyor. Barış dermiş gibi yapıp savaş kararı veriyor.

Öyleyse savaş karşıtları, Kürtler ve dostları politik baskıyı arttırmalıdır. Barış daha güçlü bir biçimde dilendirmelidir. Çözüm artık daha yakındır.

Çünkü artık savaşa karşı, askeri çözüme karşı daha çok ses çıkıyor.

2006'da Hakkari Çukurca'da ölen Asteğmen Zeki Burak'ın annesi şunları söylüyor:

"Yavrumun öldüğü haberini tatilde mi öğrenecektim? Ben oğlum asker olsun diye okutmadım. Yavrumu en iyi okullarda okuttum. Zorla askere aldılar. Oğlum sinek bile öldürmezken, insan öldürsün diye dağa çıkardılar. Oğlum şehit değil, pisi pisine öldü. Hakkımı helâl etmiyorum." Zeki Burak'ın babası "Vatan sağolsun demeyeceğim" diyor.

MARKSİZM 08

16-19
mayıs
istanbul

DSİP tarafından örgütlenen 4 günlük tartışma toplantıları dizisi
marksizm2008@gmail.com • 0536-335 10 19 • www.dsip.org.tr

- Rus Devrimi neden yenildi?
- Kapitalizm sonrası yaşam
- Cinsel ayrımcılık
- 1968: Son büyük yangın
- 1968: Türkiye'de solun atılım yılları
- Devrimci parti
- Modern emperyalizmin ekonomi

- politığı
- Çernobil sosyalizmi
- İrkçılığı ve milliyetçiliği nasıl durduracağız?
- Venezüela: Sokaklar seçkinlere karşı
- Küresel ısınmayı durdurun, dünyayı değiştirin

- Yeni sol ve yerel seçimler
- İslami hareket düzene tehdit mi?
- Müzikle isyan
- Erken cumhuriyet döneminde ırkçılık
- Yeni Sinema
- Cumhuriyetin öksüz çocukları
- Medyanın mücadelede rolü

Bugüne kadar Marksizm toplantılarına katılmış konuşmacılardan bazıları

Orhan Pamuk, Ahmet Oktay, Ufuk Uras, Nuray Mert, Akın Birdal, Murat Çelikkın, Sevgi Göğçe, Ragıp Duran, Sevil Erol, Ercan Karakaş, Ertuğrul Kürkçü, Algan Hacaloğlu, Hıral Atıcı, Filiz Koçali, Bülent Somay, Melda Keskin, Roni Margulies, Hayri Kozanoğlu, Tayfun Mater, Levent Şensever, Sami Evren, Melih Pekdemir, Rıdvan Akar, Alex Callinicos, Şenol Karakaş, Sevgi Uçan, Mete Çubukçu, Sinan Özbek, Abdullah Aysu, Barış Pirhasan, Doğan Tarkan, Yıldız Önen, Fethiye Çetin, Selim Deringil, Ahmet Tonak, Harun Tekin, Yıldız Ramazanoğlu, Bülent Somay, MemetAli Alabora, Metin Yeğin, Avi Haligua

Yatağan'a ikinci santral kurma kararına karşı çık!

Termik santraller emekçilerin düşmanıdır

Yıllardır termik santralin filtresiz bacasından çıkan zehirli gazları soluyan Yatağanlılar şimdi ikinci bir termik santral kurulması tehdidi ile karşı karşıya.

Yatağan'a 10 km uzaklıkta Hacıbayram Köyü'ne ikinci bir termik santral inşası başlıyor. 5 bin yıllık Lağina antik kentinin yakınındaki arkeolojik SİT alanı üzerinde kurulacak ikinci santral kurma kararı Yatağanlılara ve tüm emekçilere karşı alındı.

Yatağan'dan yükselen ölüm

Yatağan Termik Santrali kurulduğu andan itibaren gerçek bir yıkım yarattı. Kömür yakarak elektrik enerjisi üreten santrale artıma bacası yapılmadı. Faaliyete geçtiği 1982 Yılından bu yana defalarca bozuldu, üretime ara verdi. Çalıştığı anlarda yaydığı zehirli gazlarla Yatağan'ı yaşanmaz bir yere çevirdi. İlk etki bitki örtüsü ve tarım alanlarının yok olması oldu. Bir çok kişi bu yüzden işsiz kaldı.

Ardından başta santralde çalışanlar olmak üzere Yatağanlılarda solunum yolu hastalıkları baş gösterdi.

Şehir üstüne çöken gaz tabakası bölgedeki ortalama ömrü aşağı çekti.

Ölüm nedenlerinin başına yüzde 90 gibi rekor bir oranla kanser oturdu.

Yatağanlılar ölüm saçan santrale karşı hep mücadele ettiler.

Santralde çalışan işçiler birden fazla kez üretimi durdurdu.

Yatağanlılar devlette davalık oldu.

Bir çok protesto gösterisi yapıldı.

Ancak devlet Yatağanlı yoksulların feryadına kulak asmadı.

Sermayenin tercihe

Nükleer yasanın bir maddesiyle 20'den fazla termik santralin kurulmasına onay verildi. Yatağan'a ikinci santral kurma girişimi hızlandı.

Türkiye'de 26 termik santral faaliyet gösteriyor. Fuel oile çalışan 11 mobil santralde çalışıyor. Toplam elektrik enerjisinin yüzde... termik santrallerden elde ediliyor. Bu en kirli enerji elde etme yöntemlerinin başında geliyor.

Santrallerden çıkan CO2 küresel ısınmayı körükliyor. Yayılan zehirli gazlar etrafında yaşayanlara ölüm saçıyor. Hiçbir zengin Yatağanlılarla aynı kaderi paylaşmadı. Onların ve termik santrallerin çevresinde yaşayan, orada çalışmaya mecbur olanların gidecek bir yeri yok. Zararlı etkileri hiçe

sayılan termik santrallara karşı her yerde tepki var. Sermaye sınıfının kirli enerjiden yana tutumu devlet politikası olarak uygulanıyor.

Şirketler için termik santral oldukça kârlı bir tercih. Kolayca kurulup, faaliyete geçebiliyorlar. Yılbaşından bu yana artışına serbestlik getirilen elektrik fiyatlarıyla kasalar doluyor. Kendisine hızlı sanayileşme hedefini önünü koyan Türk kapitalizmi artan petrol ve doğal gaz fiyatları nedeniyle daha fazla kömüre yöneliyor.

Hepimizin canı pahasına!

Yatağan'da yeni Litvelenolar

Yatağanlılar Putin muhalifi, Eski KGB ajanı Aleksandr Litvinenko'yu öldüren radyoaktif Polonyum-110 maddesini soluyor. Termik

santraldan yıllardır normal limitlerin üzerinde P-100 saçılıyor. Toprak aracılığıyla besin zincirine de karışan maddenin belirlenen değerlerde ölümcül sonuçlar yaratacağı belirtiliyor. Manisa Soma, Kütahya Seyitömer ve Tunçbilek termik santralleri etrafında benzer değerlere ulaşılmıştı.

Mağdurlar öfkeli

"İlk termik santral yüzünden yıllarca sıkıntı çektik. İkincisi kömür yakacakmış. Eğer baca gazı arıtma tesisi olmazsa her şeye sıfırdan başlayacağız demektir. Biz sanayi düşmanı değiliz ama

sağlığımız önemli!" "Buraya bundan böyle ölüm sahası diyeceğiz. Çünkü köyümüzde bugüne kadar 20 kişi kanserden öldü. 22 yıldır bu sorunları yaşadık. İkinci santralin yapılmasının bir yarar getireceğini sanmıyoruz. Birincisi yapıldı ve çevre bitti. Bu yöreyi iyice bitireceğiz diyorsa o başka..."

Termik santraller küresel ısınmayı körükliyor

"8-10 yıl içinde karbon-dioksit emisyonunu önleyecek teknolojiler geliştirilene kadar termik santrallerin inşaatına ara vermeliyiz." ABD Ulusal Havaçılık ve Uzay Dairesi (NASA) yöneticisi iklim bilimci James Hansen, geçen yıl dünyayı böyle uyarıyordu.

Fosil yakıtlar iklim değişikliğinin başlıca nedeni. Enerji sektörü toplam sera gazı emisyon-

larının yüzde 25'lik büyük dilimini üretiyor. Dünyada 50 bin enerji santrali ve 4 bin enerji şirketi faaliyet gösteriyor. Türkiye'de işleyen ya da yapım aşamasında 559 enerji santrali var. Bu santraller 124 milyon Megawatt/saat enerji üreten karbonluğün 102 milyon ton karbondioksiti atmosfere bırakıyor.

Bu enerjinin yüzde 66.9'u fosil yakıtlardan,

yüzde 32.4'ü hidroelektrik santrallerinden ve sadece yüzde 0.2'si diğer yenilenebilir enerji -rüzgar, güneş- kaynaklarından elde ediliyor.

Kahramanmaraş Afsin Elbistan, Adana Sugözü, Manisa Soma, Muğla Yatağan santralleri karbondioksit emisyonu listesinin başında yer alıyor. Afsin Elbistan A ve B santralleri toplam 19 milyon ton karbondioksiti

atmosfere bırakıyor.

2000'e göre kirlilik/üretilen enerji açısından santrallerin verimliliği ilerledi, ama enerji üretiminde fosil yakıtların oranı da yüzde 4 yükseldi. Aradan geçen yedi yılda atmosfere bırakılan karbondioksit miktarı da 21 milyon ton arttı.

Yeni-liberal AKP Kyoto Protokolü'nü imzalamadığı gibi termik santrallerinde önünü açıyor.

GÖRÜŞ

Türkiye'yi Türkler yönetsin!

Antakya, 30 yıl sonra belki de Türkiye'den ayrılıp bağımsız bir devlet olacak. Olursa, Birleşmiş Milletler'in şu anda 192 üyesi olduğuna göre, Antakya Cumhuriyeti 200 küsuruncu üye olur. Hatay 1939'da Türkiye'ye katılırken, plebisit koşulları ve Suriye ile imzalanan anlaşma uyarınca, 100 yıl sonra tekrar bir oylama yapılması da karara bağlanmış. Bağımsız olma kararının çıkacağına pek ihtimal vermiyorum, ama belli mi olur?

Geçen hafta Antakya'da yaptığım bir toplantıda, "Bağımsız Türkiye" talebi dile getirildi. Epeydir duymamıştım, aklımız başımıza geldi sanıyordum. Gelmemiş.

"Bağımsızlık" talebi bazı koşullarda anlamlıdır elbet. Örneğin, 1948 öncesi Hindistan gibi İngiliz sömürgelerinde, 1975 öncesi Portekiz sömürgesi olan Angola, Mozambik ve Gine'de, İspanya sınırlarına dahil edilmiş olan Bask bölgesinde, Filistin'de veya Türkiye'nin malum bölgesinde kendi bağımsız devletine sahip olma talebinin bir anlamı var.

İngiliz ve Portekiz sömürgeleri örneğinde, söz konusu ülkeler doğrudan Londra veya Lizbon'dan yönetiliyor, bizzat sömürge ülkelerdeki üst düzey yöneticiler bile İngiliz ve Portekizli oluyor, yerel halk devlet iktidarından dışlanıyor, ırkçılığa maruz kalıyor, aşağısı oluyor, küçük görüldüğü. Bu durumda sömürgeci, işgalci gücü kovup bağımsız bir devlet talep etmek doğal. Aynı şey, bugün Irak için de geçerli tabii.

İkinci tür, Bask veya Filistin gibi örneklerde ise, söz konusu ulusun kendi devleti bile yok ve bu hakları tanınmıyor. Bu durumda da, doğal olarak, aynı bir devlet talebi anlamlı.

Gelelim Türkiye'ye.

"Bağımsız Türkiye" talebi ne anlama gelir? Türkiye işgal altında değil, Türkiye vatandaşı olmayan insanlar tarafından yönetiliyor değil, başka bir ülke tarafından ilhak edilmiş, kendi sınırları içine alınmış değil. Demek ki, "İsgale ve yabancı ordulara hayır" (Irak gibi) veya "Sömürgeci yöneticilere hayır, buradan gitsinler" (Hindistan gibi) veya "Kendi ayrı devletimizi istiyoruz" (Filistinliler gibi) anlamına gelmiyor.

Hayır, biliyoruz ki, "Türkiye'yi aslında Amerika yönetiyor, Amerika yönetmesin, Türkler yönetsin" anlamına geliyor. Yani, "Satılmış yöneticiler hep Amerika'nın dediğini yapmasa, Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda davranrsa, her şey daha iyi, daha güzel olacak".

Diyelim ki, uzaylı bazı güçlerin garip bir müdahalesi sonucunda Türkiye bağımsız oldu. Ne olacak? Ne farkedecek? Evet, her şeyin kararını, hiçbir dış ülkeye danışmadan Türkler verecek. Bu kararların alınmasında, bu gazetenin okurlarının veya "bağımsız Türkiye" talebini yükseltenlerin veya işçi sınıfının katkısında herhangi bir artış mı olacak? Yoo, olmayacak elbet. Bugün kendi çıkarlarına uygun düştüğü için Amerikan sermayesiyle işbirliği yapan Türk egemen sınıfı, Türkiye'yi yine kendi çıkarları doğrultusunda yönetmeye devam edecek! Örneğin, bugün Amerika'ya danışarak Kuzey Irak'a saldıran Türk ordusu, kimseye danışmadan Irak'a saldıracak. Bugün Tuzla'da tersane işçilerini öldüren Türk sermayesi aynı işçileri öldürmeye devam edecek. Bağımsızca.

"Bağımsız Türkiye" talebi kendisini sosyalist olarak düşünen bir kesimin talebi olduğuna göre, işçi sınıfının çıkarlarıyla ilgili bir talep olması gerek, değil mi? Oysa bu, sınıflarla değil, uluslarla ilgili bir talep. Dünyaya sınıf gözlükleriyle değil, ulus gözlükleriyle bakanların talebi olabilir ancak. Sosyalistlere değil, İlhan Selçuk'a yakışır.

Roni Margulies

3. İntifada geliyor

Gazze operasyonu ve direnişin geleceği

İki devletli bir çözüm olabilir mi?

Bu soru Filistin halkını bölen tartışmayı oluşturuyor. Emperyalistler ve İsrail iki devlet öneriyor, İsrail ve Gazze ve Batı Yakası'nda kurulmuş bir Filistin devleti.

Filistin kurtuluş hareketi ise uzun yıllar bu öneriyi reddetti. Birleşik ve laik bir Filistin'i savundu.

Şimdi FKÖ 2 devletli çözüme razı olmuş durumda. Arap devletleri de İsrail'i tanımaya ve Gazze ve Batı Yakası'nda kurulacak bir Filistin'e razı olduklarını söylüyorlar.

2 devletli çözüme karşı çıkan sadece Hamas. Filistin halkı içinde desteği bu nedenle büyüyor. Son yapılan seçimlerde Hamas ezici bir zafer kazandı ama ABD, İsrail ve FKÖ bu seçim sonuçlarını görmemezlikten gelmeye çalışıyorlar. İsrail, ABD ve FKÖ'nün önerdiği çözümü nasıl olacağı bugün Gazze'de yaşananlarla çıplak bir biçimde ortaya çıkıyor. Filistin halkı her an İsrail'i baskısını ensesinde hissedecek.

28 Şubat'ta Gazze Şeridi'ne İsrail birlikleri girdi. Aralarında beş aylık bir bebeğin de bulunduğu çoğu çocuk yüzden fazla Filistinli öldürüldü.

Operasyonun beşinci gününde kara birlikleri geri çekilirken İsrail hava saldırısına devam etti. Gazze Şeridi'nin kuzeyinde mevzilenen askerlerin sınıra çekilmesi bölgeyi kontrolü altında tutan Hamas tarafından zafer ilan edildi.

Gazze Şeridi 360 kilometre karelik bir alan. Burada güç koşullarda 1,5 milyon Filistinli yaşama savaşı veriyor. Gazze dünyanın en yoğun nüfuslu bölgesi.

Bölge İsrail ablukasında. Hamas yüzde 60'tan fazla oyla hükümete gelmiş, ancak gerek İsrail ablukası gerekse FKÖ lideri Mahmut Abbas'ın başını çektiği darbenin sonra Gazze Şeridi'ne sıkıştırılmış durumda.

Gazze Şeridi'nin Mısır'a açılan bölgesi ise Mısır tarafından kapatılmış durumda.

Geçen ay Filistinliler Hamas militanlarının yardımı ile Gazze ile Mısır arasındaki hudutta var olan duvarı yıkarak yığın-

sal olarak Mısır'a girdiler. Ne var ki Mısır'ın işbirlikçi rejimi duvarı yeniden ördü ve sınırdaki asker sayısını katlayarak artırdı. Gazze'ye giren mal miktarı geçen yıla göre yüzde 10'a düşmüş durumda. İsrail tarafından Gazze'ye gıda girişi yasaklanıyor. Gazzeliler açlık, susuzluk ve sefalet içinde yaşıyor. Hastaneyeye insan götürmek bile mümkün değil. Gazze'de ilaç yok ve

İsrail ve Mısır bölgeye ilaç sokulmasını bile engelliyorlar.

İsrail'in hedefi önce Hamas'ı yok etmek. Sonra Filistin'in küçük bir parçasında özerk bir Filistin yönetim vaad ediyor. Doğu Kudüs'un bu kukla Filistin devletinin başkenti olmasını dahi kabul etmiyor. Bütün bunlar Bush'un Filistin barış planıyla aynı. Gazze'deki katliamı yeni

İsrail saldırıları bekliyor. İsrail sadece Hamas'ı değil, Hizbullah'ı, Suriye'yi ve İran'ı da tehdit ediyor.

Geçen yaz Hizbullah'tan yediği tokat sonrası daha yeni toparlanmaya başlayan Ehud Olmert dışlarını gösteriyor. Ancak Mısır'da yükselen hareket, Filistin'le uluslararası dayanışma ve Ortadoğu'daki direniş Olmert'e beklediği bir darbe vurabilir.

Pakistan Seçim sonrası

Pakistan'da devlet başkanı Pervez Müşerref'in partisinin ağır bir seçim yenilgisi alması Irak ve Afganistan savaşlarına batmış olan emperyalistleri telaşlandırdı.

Bush Müşerref'i 1999'dan beri destekliyor. Bu desteğin karşılığı olarak o da Afganistan sınırına 120 bin asker gönderdi.

ABD şimdi seçimlerden zeferle çıkan Pakistan Halk Partisi'ni (PPP) ve Pakistan Müslümanlar Birliği'nin Müşerref'e karşı olan kanadını (PML-N) yitirmeye il birliktelik çalışmaya zorluyor.

En büyük parti olan PPP önceki hükümet döneminde sayısız yolsuzluğa bulmuş Pakistanlılar tarafından hala yoksulların partisi olarak görülüyor. PML-N ise seçimlere Müşerref'i devirme sloganı ile girmişti.

Savaşa karşı tutum seçimlerin en önemli konularından birisiydi ve savaşı destekleme tutumu Müşerref'in partisine pahalıya mal oldu.

Savaş şimdi Afganistan'dan Pakistan'ın Kuzey eyaletlerine sıçramış durumda. PPP ve PML-N bir yandan terörizme karşı savaşa devam diyor bir yandan da oyların savaş karşıtlığından geldiğini biliyor.

Pakistan Uluslararası Sosyalizm grubundan Riaz Ahmed demokrasi hareketinin Müşerref'in yenilgisindeki rolünün küçümsenmemesi gerektiğini söylüyor.

Seçimlerin galibi olan partilerin yeniliberal politikaların vazgeçeceğini gösteren hiçbir işaret yok. Bugün Pakistan'da çok bir gelir adaletsizliği var.

Geçen sene Pakistan ekonomisi yüzde 7 büyüyüdü ama yoksulluk hala çok yaygın. Örneğin çocukların yüzde 75'i ilkokuldan sonra okuma olanağına sahip değil.

Riaz Ahmed bütün partilerin yeniliberalizmi savunduklarını söylüyor ve yeni hükümetin önemli ekonomik sorunlarla karşı karşıya geçeceğini anlatıyor.

Öte yandan İslamcı MMA'nın önümüzdeki dönemde hızla güçlenmesi de mümkün. Kısa süre önce Kuzey Batı eyaletinde hükümette olan MMA bölündü ve bir kanadı şimdi Taliban ile birlikte savaşıyor.

Almanya'da yeni Sol Parti'nin yükselişi

Almanya'nın yeni Sol Partisi'nin (Die Linke) yükselişi diğer bütün Alman partilerini krize sürüklüyor. Özellikle de iktidardaki büyük koalisyonu oluşturan Hristiyan Demokrat Parti (CDU) ve Sosyal Demokrat Parti (SPD) bu krizden en çok etkilenen partiler.

Geçen hafta bir şehir eyaleti olan Hamburg'da yapılan seçimlerde Die Linke oyların yüzde 6,4'ünü aldı. Bu oy oranı ile Die Linke eyalet meclisine girdi.

Die Linke daha önce de Ocak ayında Hessen ve Aşağı Saksonya eyaletlerinde seçim başarıları elde etmişti.

Die Linke kurulu henüz 1 yıl oldu. Daha önce Die Linke eski Doğu Almanya'da güçlüydü ama Batı'da aynı güce sahip değildi.

Şimdi Hamburg ve Hessen sonuçları gösteriyor ki Die Linke bütün

Almanya'da gücünü artırıyor.

Savaşa hayır

Die Linke düşük ücret ve işten çıkarmalara karşı çok yoğun kampanya yapıyor. Aynı zamanda da Almanya'nın NATO'nun Afganistan savaşına katılmasına karşı kampanya sürdürüyor.

Die Linke'nin Hamburg

ve Hessen seçim başarıları muhafazakar CDU'nun zaferlerinin önünü keserken diğer partilerin ittifaklar kurmasını da zorlaştırıyor.

CDU'nun tercih ettiği ittifak partisi liberal Hür Demokratlar (FDP). Ne var ki bu parti Hamburg'da silindi.

SPD'nin tercih ettiği Yeşillerin oyu ise

Hamburg eyaletinde yüzde 12,3'den yüzde 9,6'ya düştü. Artık bir SPD-Yeşil ittifakın sandalye sayısı da yeterli değil.

Bu durumda Hamburg'da ya bir CDU-SPD ya da CDU-Yeşiller ittifakı kurulacak.

Bu ittifaklar belki bir hükümetin kurulmasını mümkün kılacak, ama "resmi politikalara" karşı

Sınırötesi müdahale yoksa bir fiyasko mu?

Bir bardak suda kopartılan fırtına

Irak'taki Zap bölgesine dönük askeri müdahale 8. günde bitirildi ve ordu bölgeden geri çekildi. Genelkurmay ve emrindeki hakim medyanın "PKK'yi bitireceğiz" naraları ilk üç günün ardından kesildi. Sürekli uzun süreceği ve sonuç alınacağı vurgulanan 25. sınır ötesi müdahalenin 8. günde bitmesi ve Bush tarafından azarlanan Türkiye'nin kırılan gururu savaş yanlılarını zaferden çok yenilgi havasına sürükledi.

Hani PKK bitirilecekti?

PKK'yi bitirme ve 25. kez sınırları aşarak Kürt sorununu askeri yöntemle çözüme girişiminin sonuçları kopartılan gürlütle oranısız.

Genelkurmay'a göre 240 PKK'li öldürülmüş. 24 asker ve 3 geçici köy korucusu da PKK tarafından öldürülmüş.

PKK ise 125 Türk askerinin öldüğünü, yüzlerce yaralı olduğunu, buna karşılık 5 gerillanın öldürüldüğünü söylüyor.

10 bin asker Zap alanında 400 gerillayı sıkıştırmak için harekete geçirilmiş. Dağ taş bombalanmış. Kürt sorunu 400 gerillayla mı sınırlı? Eğer TSK tarafından yüzde 55'inin bu operasyonda öldürüldüğü doğrusu sorun yarı yarıya çözülmüş demektir. Kahraman Türk medyasına rağmen kamuoyu kopartılan yaygarayla alakası olmayan ve de herhangi bir sonuç alınamayan tipik bir sınır ötesi müdahale sürpriziyle tanışt.

Kandil Dağı ise yüzlerce kilometre ötede durdu. Yanına yaklaşan bile olmadı.

Operasyon başarısız. Cumhurbaşkanı Gül'ün altıncı günde açıkladığı gibi Türk Ordusu Zap'ta ciddi bir direnişle karşılaştı. Operasyon sonundaki bilançonun gösterdiği gibi ortada bir askeri başarı yok. Türk ordusunun gücünü pekiştirmek ve güven kazanmasını sağlamak amacıyla da taşıyan

operasyonla büyük beklentiler yerini hayal kırıklığına bıraktı. Askeri yenilgi, toplum nezdinde prestij ve inandırıcılık kaybıyla birleşti.

PKK'nin kampları, silah ve gıda depoları, barınaklarının imha edildiği söyleniyor. Bu belirsiz bir bilanço. Ancak PKK tarafından bir kobra helikopterin düşürüldüğü bir gerçek. Genelkurmay helikopter düşürüldükten 4 gün sonra "kıyıma" uğradığını açıklayarak askeri başarısızlığın üstünü örtmeye çalıştı.

Ön cephe medya

Savaş Zap'tan çok daha şiddetli bir şekilde medyada yürüdü. Doğan Grubu başta olmak üzere hakim medya ordunun savaş borazanı oldu. Operasyon boyunca sayılarını TSK'ya açan gazeteler genelkurmay tarafından dağıtılan fotoğraflara dayanarak ne kadar modern, donanımlı ve ezici bi askeri güce sahip olduğumuzu anlattı. Genelkurmay tarafından dağıtılan fotoğraflarda karlı bir bölge olarak görülen Zap'ta o sıralarda kar olmadığı ortaya çıktı.

Propaganda savaşçıları kendilerini o kadar kaptrı-mışlardı ki 8. günde operasyonun bitmesine inanamadılar. Saat 10.21'de NTV tarafından operasyonun bitirildiği haberi geçildi. Reuters haberi tüm dünyaya dağıttı. Ancak kahraman Türk medyası önce yalanlama savaşına girdi. Ancak saatler 15.13'tü gösterdiğinde Anadolu Ajansı haberi geçebilir.

Başbakanın operasyon sonlanmadan önce dağıttığı ulusa sesleniş konuşmasına ambargo, yani yayınlamayı talimatı konulduğu ve yenisi gönderildiği halde Doğan Grubu TV'leri başta olmak üzere bir çok kanal ilk videoyu yayınladı. Erdoğan'ın operasyon üzerinde bir etkisi olmadığı kanıtlanacaktı. Ancak bu komik plan da ters tepti. Siyasal alanda da adımlar atacağını açıklayan AKP operasyonun

Binlerce Kürt Diyarbakır başta olmak üzere hem Kuzey'de hem Güney'de barış için sokağa çıktı. Türkiye kamuoyu Bülent Ersoy'un sözlerini tartışırken ilk kez savaş bu kadar geniş bir şekilde sorgulanıyordu.

Türkler açısından prestijini toplamış gözüküyor. Kürtlerin tam desteğini almak için DTP'ye yüklenen AKP operasyonu imza atarak karşısında tam bir ulusal birlik yarattı.

Milli gurur ayaklar altında

Savaş yanlılarının hezimetine son noktayı Bush koydu. Önce ABD Savunma Bakanı Robert Gates, operasyonun bir iki haftayla sınırlı olması gerektiğini söyledi. Bu İsrail ve başka zorbalara göz yumulan standart süre. Yaşar Büyükanıt "bir günde bir yılda" kalabiliriz diyerek Gates'e yanıt verdi. Operasyonun yedinci gününde bu kez Bush açıkça bu işi bitirir dedi. Bunların hemenertesinde operasyonu bitirme ve hızla bölgeden çekilme kararının verilmesi milli gururu ayaklar altına aldı.

Irak'ı Türkiye'nin ABD destekli müdahalesi tüm Iraklıları öfkelenirdi. Irak Kürt parlamentosu Türkiye'nin bölgedeki 4 askeri karakolunun kapatılması kararını aldı. Irak Geçici Hükümeti, Mehdi Ordusu ve bir çok direnişçi güç Türkiye'nin sınır ötesi operasyonunu protesto etti. Iraklı Şiilerin lideri Mukteda El-Sadr, Türk

hükümetini Kürtlerle diplomatik yöntemlerle anlaşmaya çağırıldı. Tüm bu gelişmeler Irak'a hakim olmayan ABD'yi harekete geçirdi. Gurur duyulan ortaklık bir azarlamayla bozuldu.

Vergilerimizden aldıkları 160 milyon doları savaşa harcadılar. Bir kaç yüz kişi

öldü. Yakınları yasta. Irak'taki 83 köy bombalandı. 200 Hıristiyan Keldani köyü Türk ordusu tarafından tahrip edildi. Hava bombardımının doğal yaşama verdiği zararın maliyetini ise hesaplamak zor.

Hem Kürtler hem Türkler tarafından endişe ve

bıkkınlıkla izlenen 25. operasyonu öncelikle farklı kılansa ilk kez bir sınırötesi operasyonun geniş kesimler tarafından sorgulanıyormuştu.

Bu onuru yeter artık diyen binlerce Kürt gibi Bülent Ersoy'a da borçluyuz. Askeri çözüm yanlıları yine kaybetti.

Operasyonun ekonomik faturası

Bomba ve kurşun bizim vergilerden

- Bir erin devlete günlük masrafı 100 dolar.
- Bir F-16'nun bir saatlik uçuşu 25 bin dolar,
- F-4 2020'lerin bir saatlik uçuşu 30 bin dolar.
- CASA tipi uçaklar bir saatlik uçuşu 2 bin 500 dolar.
- Helikopterlerin 1 saatlik uçuş 6 bin dolar.
- Geri hizmette kullanılan CASA tipi uçak ve helikopterlerin ortak maliyeti ise 70 bin dolar.
- Binlerce adet MK-84 tipi 900 kiloluk bomba atıldı. Her birinin maliyeti 26 bin dolar.
- Kara operasyonunun 20 milyon dolar.
- 8 gün süren operasyonun toplam maliyeti 160 milyon dolar.

160 milyon dolara neler yapılabilirdi?

- 6 adet 200 yataklı tam teşekküllü hastane yapılabilirdi.
- 10 bin konut inşa edilerek depremde zarar gören konut sorunu çözülebilirdi.
- 53 adet tam teşekküllü tekstil fabrikası inşa edilebilirdi
- 125 adet tam teşekküllü okul inşa edilebilirdi
- 300 kilometrelik duble yol inşa edilebilirdi.

Bülent Ersoy 'dan savaş yanlılarına tokat

Çözüm istiyoruz

Savaşa ve müdahaleye en açık ve etkili eleştiri Popstar Alaturka yarışmasından yükseldi. 12 Eylül darbecilerinin 4 yıl boyunca sahneye çıkmasına izin vermediği transeksüel şarkıcı Bülent Ersoy barış yanlılarının sesi oldu. Türkiye'nin en tanınmış ve sevilen sanatçısı tartışma programında geri adım atmadığı gibi ertesi günde cesurca konuştu. Ve sözlerinin arkasında durduğunu yineledi.

Bülent Ersoy'un sözleri hem savaşa karşı sanatçılardan hem de toplumdaki geniş bir destek buldu. RTÜK tarafından yayına çıkışı kanal uyarı aldı. Ersoy'un yarışma jürisinden atılması gündemde. Antimilitaristlerin gedikli olduğu 318. maddeyle halkı askerlikten soğuttuğu için hakkında soruşturma devam ediyor. Ancak Diva savaş yanlıları karşısında bir kez daha devleşti ve Türk barış hareketine ciddi bir katkı yaptı.

Eksik olan savaşa, operasyonlar konusunda Türkler arasında barış sesinin pek duyulmaması. Ayakta tutulmak isteyen tüm toplumun canının askeri maceralar uğruna harcanebileceği inancıydı. Ersoy buradan vurdu. Operasyonun haklılığı ve meşruluğu

daha ilk günlerinde tartışma konusu oldu. Sorgulama devam edecek. Sezen Aksu'nun yazdığı barış şarkısı gibi popüler ifadelerle yolunu açacak. Acılı ailelerin üzerindeki baskının kırılması konuşmalarını kolaylaştırarak. Her yeni askeri adımda başka birileri çıkacak ve Bülent Ersoy gibi

sorgulayacak. İşte savaş yanlılarının istemediği tam da buydu. Operasyonunun Türk barış hareketi için yeni bir kapı açtığını söylemek hiç de yanlış olmaz. Irak'a müdahale sadece milliyetçi hezeyanları değil aklı Irak'ta 5 yıldır süren işgali de getirdi. Türk barış yanlılarının Kürt

kardeşleriyle omuz omuza 15 Mart'ta savaşa hayır demesi sorgulamayı hızlandıracaktır. Küresel Barış ve Adalet Koalisyonunun yürüttüğü savaş karşıtı kampanya barış yanlıları için gerçek bir mücadele alanıdır. Sosyalistler 'barışa bir şans verin' diyen Küresel BAK'ı güçlendirmeliler.

Türkiye'yi sarsan sözler

"Şimdi masa başında entrikalarla savaşlar yapıyor. Orası yazıyor, herkes de onu onnamak zorunda kalıyor. Benim doğurganlık özelliğim olsaydı, ben çocuk doğurmuş olsaydım, yani birileri kalkacak masa başında sen şunu yapacaksın, o da bunu yapacak ve ben onları bu şekilde kuvvetsiz duruma düşüreceğim diye öyle bir durum sergileyecek. Ben de doğurduğum çocuğu toprağa vereceğim. Var mı böyle bir şey ya... Yani tamam, vatan bölünmez ama göz göre göre de bütün çocukları. O zaman bütün analar doğurun, verin toprağa. Normal şartlar altında bir savaşa değil bu, entrika var bu işin ucunda. Bir çocuğun ne demek olduğunu sizler gibi bilemem, ben anne değilim ve olamayacağım da hiçbir zaman. Ama insanım, insan olarak onları o toprağa vermek, o anaların yüreğinin nasıl alev alev, cayır cayır yandığını ben anlayamam ama anneler anlar."
Bülent Ersoy

DSİP diyor ki

Bülent Ersoy'la hemfikiriz Operasyonu derhal durdurun!

Bülent Ersoy, 25. sınır ötesi operasyonu bıkınlıkla izleyen "sessiz" kitlelerin sesi olmuştur. Sözlerine tamamen katılıyoruz. Bu anlamsız operasyon derhal durdurulmalı. Daha fazla kan dökülmemelidir. Savaş yanlıları artık susmalı. Kürt sorununda barışçı çözümlerin önündeki engeller kaldırılmalı. Şimdi Bülent Ersoy'un başlattığı konusmaya devam etmeliyiz. Kendisinin yanındayız. Hakkında açılan soruşturmayı barış isteyen herkese yönelen bir susturma girişimi olarak görüyoruz.

29. Kürt İsyanı bundan 32 yıl önce başladı. Devletin tutumu her

zaman savaştan yana oldu. 35 binden fazla kişi yaşamını yitirdi. Çoğu "ölü ele geçen terörist" olarak adlandırıldı. Ancak İsyanı bastıramadılar.

Irak'a 24 kez operasyon düzenlendi. Bazıları bugünkünden daha büyüktü. Dağa taşta bomba yağdırıldı. Ancak hiçbirinden sonuç alınmadı. Tüm militarist propagandaya rağmen 25. operasyonun kaderinin de öncekilerle aynı olduğu açık. Ayrımcılığa ve şiddete maruz bırakılan, hakları tanınmayan Kürtler gibi Türkler de bu savaştan ağır zarar gördü. Gençler ölümüne gönderildi. Demokratik haklar rafa kaldırıldı. Ödediğimiz vergiler ve ekonomik kaynaklar savaşa aktarıldı. Her düşen bombada, her sıkılan kurşunda daha da yoksullaştık.

Artık yeterli Silahlar sussun. Operasyona son verilsin. Türk

askerleri Irak'tan tamamen çekilsin. DTP üzerindeki baskılara son verilsin. Genel af çıkarılsın. Kürt dili ve kültürel hakları tanınsın.

DSİP, Kürt sorununda barışçı çözümlerden yana olan herkesi barış hareketi yaratmaya çağırıyor. İşgalin 5. yılında Irak'ta yaşananlar barışın ne denli acil ve gerekli olduğunu gösteriyor. 15 Mart'ta İstanbul'da gerçekleşecek miting'i Irak'ı, Afganistan'ı, Türkiye'yi, tüm dünyayı kana bulayan savaş ve işgal politikalarına karşı dev bir gösteriye dönüşürelim.

DSİP, tüm savaş karşıtlarını 15 Mart'ta Kadıköy'de Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (Küresel BAK) korteğinde yürümeye çağırıyor.

DSİP Genel Başkanı
Doğan Tarkan
28.02.2008

Emperyalizm nedir?

Savaş ve kapitalizm birbirinden ayrılmaz

20. yüzyılın başında, dünya, sanayileşme ve militarizasyonda büyük bir gelişmeye tanık oldu.

Marksistler, dünya ekonomisinde gerçekleşen büyük değişiklikleri kabullenmeye ve anlamaya çalıştılar.

1910 yılında, **Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin (SPD)** teorisyenlerinden bir olan **Rudolph Hilferding**, **Finans Kapitali**'ni yazdı.

Hilferding kitabında, büyük kartellerin ve şirketlerin gelişimini ve ekonomi içindeki önemlerini analiz etti.

Bu analizini, **Karl Marks**'ın, kapitalizmin krizlerinin, sermayenin birkaç kapitalistin elinde toplanmasına ve merkezleşmesine yol açabileceği - yani tekelleşme - öngörüsü üzerine kurdu.

Bugün tekeller hayatın bir gerçeği. ABD'de, 1873 ve 1898 arasındaki yılların yarısı ekonomik bunalımla ve bir çok işletmenin çökmesiyle geçti. Bu işletmeler, rakipleri tarafından çok düşük fiyatlara satın alındılar.

Bir sanayici olan **Andrew Carnegie** şöyle diyor; *"Paraya ihtiyacı olan çok arkadaşım vardı... Beş ya da altı tanesinin şirketini satın aldım. Çelik endüstrisinde çalışmaya böyle başladım."*

Tekellerin yanı sıra, modern şirketlerin öncülleri olan anonim şirketlerin de sayısı arttı. Bu şirketler, çok sayıda hissedardan para toplayabiliyorlar ve böylece hızla genişleyebiliyorlardı.

Britanya'nın küresel hakimiyetinin gölgesinde gelişen sanayi devletlerinin, bu sürece yetişmelerini sağlayacak elverişli koşullara ihtiyaçları vardı.

Bu devletler bu koşulları, tarifeler dayatarak ve sanayiye ve banka sermayesine birleştirerek yarattılar.

Koruyucu tarifeler, aslında ucuz olabilecek ithal ürünlerine uygulanan büyük vergilerdi, böylece yurt içindeki sanayinin zarar görmesi engellenmiş oluyordu.

Bankacılığın ve sanayi sermayesinin birleşmesi, bankalardaki paranın, ekonomik büyüme için gerekli olan yatırımların finansmanı için kullanılması anlamına geliyordu.

Hilferding'in söylediği gibi, *"Önceden ayrı olan alanlar, şimdi büyük ve karmaşık finans işlemleri doğrultusunda bir araya getiriliyorlardı ve sanayinin ve bankacılığın ustaları kapalı kişisel bir ortaklıkta bir araya geliyorlardı."*

Hilferding, bunun temelinde, *"büyük tekeli birleşmeler nedeniyle, bireysel kapitalistler arasında serbest rekabetin ortadan kalkması"*nın yattığını iddia ediyordu.

Finans kapitalin ve tekelin yükselişi, koruyucu tarifelerin rolünü değiştirdi.

Hilferding, tarifelerin, tekelin kendi fiyatlarını koyabilme yeteneğini, pazar rekabetinden kaynaklı olarak fiyatların düşmesi basıncından koruyan bir etkiye sahip olduğunu söylüyordu.

Bu korumacılığın doğasını değiştiriyordu: *"Korumacılık, yurt içi pazarı yabancı sanayilere karşı koruyan bir savunma yöntemi olmaktan çıkıp, yurt içi sanayinin yabancı pazarları ele geçirme yöntemi haline geliyordu."*

Gelişmiş her kapitalist ülke, yeni pazarlar ve kaynaklar için rekabet etmek zorundaydı, çünkü yurt içi ekonomisini ancak böyle büyütebilir ve ayrıca diğer devletlere bağlı tekelilerle ancak böyle rekabet edebilirdi.

İçinde doğru şeyler olmakla birlikte, Hilferding'in çıkardığı sonuçlar yanlışti.

Hilferding, yurt içindeki kapitalist sistem giderek daha örgütlü hale geldiği için, işçilerin sadece finans kapitali devralacak sosyalist bir hükümet seçerek devletin kontrolünü ele geçirebileceklerini düşünüyordu.

SPD içinde, Hilferding'in bu görüşünü paylaşan çok sayıda sosyalist vardı. **Rosa Lüksemburg** bu eğilime şiddetle karşı çıktı. Lüksemburg, tıpkı Marks gibi, işçilerin varolan devleti ele geçirmelerinin mümkün olmadığını, devletin yıkılmasına gerektiğini düşünüyordu.

Rosa, kapitalizmin savaşa eğilimine sahip olduğunu ve kapitalizmin barışçı bir şekilde dönüştürülemeyeceğini kanıtlamaya çalıştı.

Lüksemburg, 1913'de yayınladığı **Sermaye Birikimi** adlı kitabında, emperyalist savaşların kapitalizmin ürünü olduğunu anlattı.

Şöyle yazıyordu, *"Emperyalizmin ekonomik kökleri ancak sermaye birikiminin yasalarından yola çıkılarak açıklanabilir"*.

1914'de patlak veren Birinci Dünya Savaşı Rosa Lüksemburg'un haklı olduğunu kanıtladı. Fakat Lüksemburg'un teorisinde tekeli kapitalizmin yükselişi yer almıyordu.

Marx, Hilferding ve Lüksemburg, geniş çaplı sanayileşme, tekeli kapitalizm ve savaş arasındaki bağın anlaşılmasına katkıda bulundular. Bu unsurları, klasik Marksist emperyalizm teorisine Rus Devrimi'nin sıcak günlerinde iki devrimci katacaktı.

Gelecek sayıda: **Emperyalizmin analizi ve I. Dünya Savaşı'na karşı çıkmak**

Başörtüsü ve reform mücadelesi

Arife Köse

Başörtüsü yasağının kaldırılmasıyla ilgili yaşadığımız tartışma tarihinde ilk kez yaşanan ve sadece Türkiye'ye özgü bir tartışma değil.

1818'de şu anda Almanya'nın parçası olan Prusya'da doğan Marks'ın ilk yıllarındaki en belirleyici mücadelelerden biri din konusunda gerçekleşti. Prusya'daki Yahudiler sistematik olarak ayrımcılığa uğruyorlardı, yasalarda Yahudilerin nerelerde yaşayabilecekleri ve hangi işlerde çalışabilecekleri ayrıca belirtilmişti. Buna karşın Yahudiler, eşit haklara sahip olmak istiyorlar ve bunun için mücadele ediyorlardı.

Bauer ve Genç Hegelciler, dinin düşman olduğunu, Yahudileri desteklemenin dine teslim olmak ve Yahudi azınlığa ayrımcılık tanımak anlamına geldiğini söylerken, Genç Marks Yahudilerin bu mücadelesini destekliyordu.

Marks, 1844 yılında yazdığı Yahudi Sorunu Üzerine adlı makalesinde Bauer'e yanıt verirken şunları anlattı: "Dini inanç, daha genel bir baskının nedeni değil sonucudur. Din sorununa odaklanmak, daha geniş manzarayı görmemizi

engeller, enerjimizi gerçek bir toplumsal mücadeleden ziyade, steril bir dini tartışmaya harcamamıza neden olur."

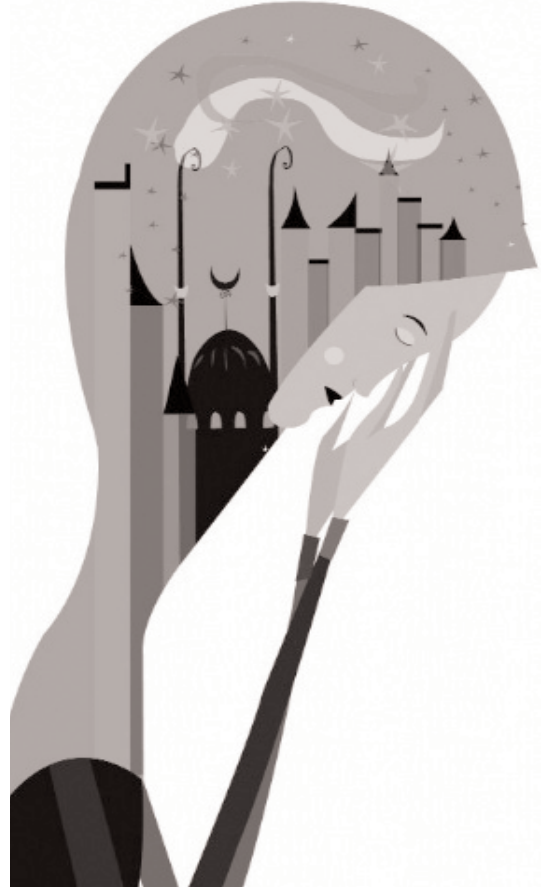
Başörtüsü takma özgürlüğü ve reformlar

Bugün dünyada genel olarak Müslümanlık ve Türkiye'de başörtüsü konusunda yaşanan tartışma, o yıllarda Yahudiler üzerine yapılan tartışmaya benzer. Müslümanlığı teröristlikle, başörtüsü takmayı "örümcek kafalı olmakla" eş görenler, hepimizi bir din tartışmasının içine çekerek genel manzarayı görmemizi engellemeye çalışıyorlar. Halbuki sorun bir din sorunu değildir. Sorun genel anlamıyla ABD emperyalizmi ve buna karşı verilen özgürlük mücadelesi, Türkiye'de ise, bununla birlikte genel anlamda hak ve özgürlüklerin genişletilmesi sorunudur.

Bugün sosyalistlerin, AKP'ye karşı tutum alırken göz önünde bulundurması gereken ilk nokta, AKP'yi iktidara getiren şeyin, halkın özgürlük, demokrasi ve daha iyi yaşam koşulları talebi olduğudur. Dolayısıyla, başörtüsü yasağının ve 301'in kalkması, Kürt sorununda adım atılması aynı mücadelenin parçalarıdır.

Sosyalistler reform mücadelelerinde hangi reform talebinin değerinden daha önemli olduğunu tartışmak yerine, önce o reformun kazanılması için mücadele ederler, daha sonra bu mücadelenin bir adım daha ileriye gitmesi için hareket içinde tartışmaya, hareketi yönlendirmeye çalışırlar. Taa ki, sosyalist bir devrim gerçekleşinceye kadar.

Dolayısıyla, başörtüsü yasağının kaldırılması talebi bir reform talebidir, çünkü bu devletin statükocu kurumları ve ordusu tarafından uygulanan bir baskının kalkması talep edilmektedir. Çünkü bu ülkede başörtüsü taktığı için okula gidemeyen ve çalışmayan kadınlar vardır. Bu yönüyle suni değil, gerçek bir sorundur. Sosyalistler, bu tür baskıların olduğu her yerde kadınların başörtüsü takma hakkını savunurlar, aynı zamanda tıpkı 1979 İran devriminde olduğu gibi, başörtüsü takmak istemeyen kadınların da başörtülerini çıkarma hakkını savunurlar. Burada önemli olan başörtüsü takıp takmamak değil, varolan sistemin uyguladığı baskıya karşı verilen özgürlük mücadelesini desteklemek ve bunu bir adım ileriye

taşıyacaktır.

Bir reform mücadelesinin kazanılması, bir diğer reformun talep edilmesinde kendimize daha güvenli olmamızı sağlar. Rosa, reformizme karşı tartışırken, bir kayayı en yüksek tepenin zirvesine kadar yuvarlamakla görevli Kral Sisfos'un harcadığı çabayı örnek olarak gösterir. Fakat Rosa'nın kaçırıldığı nokta, her seferinde kaya geriye yuvarlansa da, aslında bu çabamın her seferinde Sisfos'un kaslarını biraz daha güçlendirdiğidir.

Birleşerek kazanabiliriz

Başörtüsü tartışması sendikalarda, okullarda aynı

çıklarına sahip olan kesimler arasında yapay bir bölünmeye yol açıyor.

Genel Sağlık Sigortası'na karşı mücadelede başörtüsü takan ve takmayan hemşirenin çıkarları aynıdır.

Paralı eğitime karşı başörtüsü takan ve takmayan öğrencinin çıkarları aynıdır. Ve ancak başörtüsü takanlar ve takmayanlar, genel sağlık sigortasına, 301'e, nükleer santrallere, milliyetçiliğe, savaşa ve işgale, küresel ısınmaya karşı birlikte mücadele ettiklerinde hem biraz daha özgürleşmiş, hem de devrime giden süreçte, Sisfos gibi, kaslarımızı biraz daha güçlendirmiş oluruz.

Başörtülü kadınlar ne diyor?

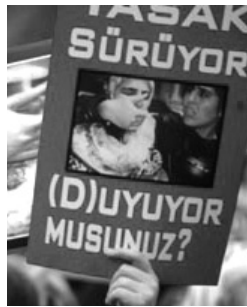
İnsan yerine konulmayan kadınlar

Av. Fatma Benli
Ayrımcılığa Karşı Kadın Hakları Derneği
Başkan Yardımcısı

Türkiye de hukuken ve mantıken kabul edilemez bir ayrımcılık var. Bir dönemin Amerikada beyazların okul ve kiliselerine alınmayan, lokanta ve bekleme yerleri farklı olan siyahların durumu gibi gerçekte "başörtülü kadını insan yerine koymamak" anlamına gelen, ona sadece köylü, kapıcı, hizmetçi rolü biçen ve diğerlerini tehdit unsuru olarak gösteren bu anlayış, yasağı meşru hale getirebilmek için çeşitli bahaneler türetiliyor. Türban ve başörtüsünün farklı olduğu, türbanın karşı tarafa bir şeyler anlattığını ve hatta

dikte ettiği iddiası da bundan kaynaklanıyor. Başın örtülmesinin kişinin dini düşünceleri konusunda karşı tarafa bir fikir verdiği doğrudur. Ancak bu bakış açısında kişi takım elbise yerine spor giyinerek de karşıya bir şey anlatır. Savaşa hayır amblemi, Atatürk rozeti de kişinin duruşunu gösterir.

AKDER'in başkanlarının özgürlüklerini savunmaması ya da mini etek giymeyi tercih edenlere baskı yapması söz konusu olamaz. Nitekim Mersinde aklı dengesi bozuk olan bir şahıs kadınlara şırıngaıyla yanıcı madde attığında dernek başkanımız yaptığı açıklamada şöyle dedi, "Türkiye'de asla kadınların başlarını örtmesinden ya da örtmemesinden ya da

eteklerinin boylarından kaynaklanan bir sorun yaşanmamıştır. Türkiye'deki sorun başını örten kadınların farklı muameleye maruz bırakılması ve ötekileştirilmesidir. Bu sorunun tek çözümü Türkiye'ye zaman ve enerji kaybettiren her türlü ayrımcılığın sona erdirilmesidir.

Makbul olmayan bir simge

Hilal Kaplan
(Genç Siviller)

Asıl sorun başörtüsünün siyasal simge olup olmamasından çok makbul bir siyasal simge olup olmadığıdır. Örneğin Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla beraber ilk siyasal simgelerimizden biri "başı açık ama iffetli" diye nitelenen cumhuriyet kadını imgesidir.

Bu yüzdendir ki 80 yıllık dönemde "başı açıklık" makbul bir siyasal simge haline gelmişken, başörtülü olmak anormal ve makbul olmayan bir siyasal simge olarak görülmektedir.

Halbuki başı açık ya da kapalı tüm kadın özelliklerinin içlenebildiği, makbul sayıldığı

bir ülke asıl hayalini kurmamız gereken siyasallıklar alanına iyi bir temel teşkil eder diye düşünüyorum.

Bu ülkede öyle çok haksız yasak var ki tabii ki sadece başörtüsü yasağının kalkması yetmez.

Kaldı ki yasak da tam anlamıyla kalkmış değil, hala hizmet veren ayrımlı ve yaş ayrımı var. Her alanda mücadelenin daha çok başındayız.

Üniversitelerdeki yasağın kalkmasını sadece sivilleşme adına, statükonun kırılması adına bir başlangıç olarak görüyoruz. Feraset sahibi, adalet ve özgürlükten yana dostlarla daha yapacağımız çok iş var.

Küresel BAK ve savaş karşıtı hareket

İrmak Can Özınanır

11 Eylül'de ABD'deki ikiz kulelere düzenlenen saldırının hemen ardından, ABD başkanı George W. Bush, bir şer eksenli tanımlayarak, "teröre karşı savaş"ı başlatacağını açıklamıştı. Medya bir yandan antikapitalist hareketin 11 Eylül'den sonra bittiğini anlatmaya başladı, onlara göre antikapitalist hareket "terör yanlısı" görünmek istemediği için sonlanacaktır. Fakat aynı günlerde başka bir gelişme bunun böyle olmadığını gösteriyordu. Bush'un açıklamasından hemen sonra ikiz kulelere hayatını kaybedenlerin aileleri, savaş karşıtı bir açıklama yaparak, "bizim adımiza savaşma" dediler. Bu ABD saldırganlığı karşısında, bir ses çıkacağını gösteriyordu. Fakat kimse ABD'nin karşısında bu kadar büyük bir güç çıkacağını tahmin etmiyordu...

Afganistan'ın işgali

ABD ve İngiltere başta olmak üzere diğer müttefikleri ilk olarak, Usame Bin Ladin'i yakalamak ve kadınları İslamcı Taliban rejiminden özgürleştirmek adına Afganistan'a saldırdı. Dünyanın en zengin ülkesi, en fakir ülkelerden birine bomba yağdırıyordu. Afganistan işgaline karşı dünyada savaş karşıtı sesler yükselmeye başladıysa da bu sesler henüz çılızı. Savaş karşıtlarının sesinin çılız çıkıyor olması Bush'u cesaretlendirmiş olacak ki hegemonya savaşını genişletmek üzere Irak'ı tehdit etmeye başladı, işte her şey bundan sonra oldu...

15 Şubat: Milyonlar sokaklarda

Irak'ın tehdit edilmesi, o güne kadar çılız çıkan seslerin çıg gibi büyüyerek yükselmesini sağladı. Antikapitalist hareket kendisini hızla savaş karşıtı harekete dönüştürerek kitleselleşti. Bir anda dünyanın dört bir yanında savaş karşıtı kampanyalar, büyük gösteriler örgütlenmeye başladı.

Ünlü yazar Noam Chomsky, ilk defa savaşın kendisi başlamadan bir savaş karşıtı hareketin başladığını altını çizerek, hareketin gücünü belirtiyordu. 15 Şubat 2003 günü dünyanın her yerinde aynı anda savaş karşıtı eylemler düzenlenmesine karar verildi. Bu kararın etkisi çok büyük oldu. 15 Şubat günü, dünya çapında yaklaşık 35 milyon insan savaşa karşı meydanlara çıkarak, dünya tarihinin en büyük eylemini gerçekleştirdiler. İngiltere'de bir çoğu hayatında ilk defa bir gösteriye katılan, 2 milyon kişi sokağa çıktı. 15 Şubat'tan sonra Financial Times dergisi şöyle yazıyordu: "Dünyada artık iki büyük süper güç var. Bir tanesi ABD, diğeri dünya kamuoyu."

İlk zafer: 1 Mart

Dünyada kendisini milyonlarla ifade eden savaş karşıtı hareket, ABD'nin yanında savaşa çağırılan Türkiye'de de büyük bir etki yarattı. Öncelikle, DSİP'lilerin ve bağımsız savaş karşıtlarının çabalarıyla bir çok yerde "Savaşta Hayır Platformu"(SAHP) kuruldu. Irak'a saldırı gündeme geldiğinde SAHP'lar aracılığıyla yürüyen kampanya, büyük kitle örgütleri ve partilerle bir araya geldi. 1 Aralık 2002'de büyük bir gösteri yapıldı. Bu eylemi örgütlemek için kurulan 1 Aralık Koordinasyonu, 159 kitle örgütünden ve bir çok bağımsızdan oluşan Irak'ta Savaşta Hayır Koordinasyonu(IHSK)'na dönüştü ve 1 Mart'ta savaş tekeresinin oylanacağı gün Ankara'da bir gösteri düzenlenmesi kararlaştırıldı. Gösteriye hazırlanırken, Türkiye'nin her yerinden savaş karşıtı eylem haberleri geliyordu, savaşa karşı kişin denize girenlerden, kardan adamlar yapanlara kadar. Sokakta bir çok insan savaşa hayır rozetleri ile geziyor, birbirlerini tanımayan bir anda dünyanın dört bir yanında savaş karşıtı kampanyalar, büyük gösteriler örgütlenmeye başladı.

toplanan 100 bin kişi ile muazzam bir gösteri gerçekleşti, aynı günün akşamında tezkerenin kabul edilmediği haberi alındı. Bu dünya savaş karşıtı hareketinin ilk somut zaferiydi.

Küresel BAK

ABD, savaş karşıtı harekete rağmen Irak'ı işgal etti. Tüm dünyada savaş karşıtları için görev yeni başlıyordu. Türkiye'de IHSK içindeki sektör unsurların tartışmalarına kapılmış, görevini yerine getiremez hale gelmişti. Bunun üzerine savaş karşıtı hareketin büyümesini önüne hedef olarak koyan aslı unsurlar Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu(BAK)'nu kurdu.

O günden sonra Türkiye'de savaş karşıtı hareketin sesi BAK oldu. Türkiye'deki NATO zirvesine karşı eylemlerden, küresel eylem günlerine ve Lübnan'a asker gönderilmesinin engellenmesi için yapılan kampanyaya kadar bir çok eylemde biricik savaş karşıtı odak olarak büyüdü. Askeri üslerin kapatılması için mücadele etti. Türkiye'nin son sınır ötesi operasyonlarına karşı ilk sokağa çıkan Küresel BAK oldu.

Bir 1 Mart daha...

Bugün Türkiye, 1 Mart'ta durdurmayı başardığımız tezkereyi ve barış seslerini hiçe sayarak, ABD güvencesinde Güney Kürdistan'a müdahale ediyor. ABD, savaş karşıtı hareket ve Irak direnişi yüzünden iyiden iyiyeye yitirdiği prestijini korumak için İran'a saldırıya geçiyor. 15 Şubat ve 1 Mart'ta olduğu gibi sokakları barış sesleri ile doldurursak, savaşı durdurabiliriz, bu ise daha iyi bir dünya yaratmanın temel koşulu. Küresel BAK 15 Mart'ta, Irak işgalinin 5.yılında tüm dünyadaki savaş karşıtları ile beraber yine sokakta olacak. Bir 1 Mart daha yaratmak, savaş çığırtkanlığına son vermek için alanlara!

**İsyancılar için rehber:
Rosa Lüksemburg**

Alman Devrimi'nin yenilgisi

Rosa Lüksemburg, İkinci Enternasyonal'in 1907'de yapılan konferansında, savaş zamanında, enternasyonal içindeki her partinin kendi hükümetine karşı mücadele etmesi gerektiğini savundu.

Bir ülkedeki işçilerin çıkarlarının, kendi patronları ile değil, diğer ülkelerdeki işçilerle aynı olduğunu iddia etti.

Kendi partisi SPD'nin (Alman Sosyal Demokrat Partisi) liderliğinin büyük kısmı, Lüksemburg'un bu önerisini destekledi. Zaten, yakın zamanda bir savaş çıkabileceğine de inanıyorlardı.

Diğerleri, bir savaşı önlemenin yolunun, egemen sınıfı, emperyalizmin aslında çıkarlarına uygun olmadığı konusunda ikna etmek olduğunu düşünüyorlardı – bu aslında pratikte hükümetin dış politikasına karşı çıkmamak anlamına geliyordu.

Lüksemburg, savaşa son vermenin tek yolunun, başka bir toplum kurmak olduğunu ısrar ediyordu.

Lüksemburg, ülkeler arasındaki toprak ve güç rekabetinin, sadece politikacıların aptallığının ya da açgözlülüğünün sonucu olmadığını, kapitalizm ancak bu şekilde büyüyebileceği için bu rekabetin varolduğunu söylüyordu.

Kapitalizmin, milyonlarca insanın yaşamı pahasına büyüyebileceği iddiası SPD'yi böldü.

SPD zaten, reform mu devrim mi tartışmasından beri devrimci fikirlerden uzaklaşmaya başlamıştı.

Lüksemburg partinin radikal kanadının önde gelen teorisyenlerinden bir tanesiydi. Kendisi, her zaman azınlıkta kalmış olan Rus sosyalisti Vladimir Lenin'den farklı olarak, parti içinde kendi politik fikirleri etrafında bir grup örgütlemeye çalışmadı.

Bunun sonucunda, partiye, sağ kanat egemen oldu.

1914'de Birinci Dünya Savaşı patlak verdiğinde, parlamentodaki SPD milletvekilleri, savaş zamanında Almanya'nın kendi "uygarlığını" koruması gerektiğini iddia ederek, hükümeti desteklediler.

Avrupa'daki sosyalist partiler de SPD ile aynı tutumu sergilediler ve Enternasyonal hızla parçalandı.

Lüksemburg ve diğerleri, savaşa şiddetle karşı çıktılar, fakat daha önceden kendi fikirleri etrafında parti içinde örgütlenmedikleri için işleri çok zordu ve sayıları çok az olduğundan savaş yanlısı SPD içinde kalmak zorunda kaldılar.

Lüksemburg, 1915'de, askerleri itaatsizliğe teşvik etmekten cezaevine atıldı. Savaş karşıtı makaleler yazmaya devam etti, fakat bunları yayınlamak bir gazete yoktu.

1916'da, SPD içinde Spartaküs grubunun kurulmasına yardımcı oldu. Grubun ilk savaş karşıtı gösterisine 10,000 kişi katıldı.

Fakat, Spartaküsçülerin, kolaylıkla polisin hedefi haline gelebilecek bir kaç lidere güvenmekten başka alternatifi yoktu. Lüksemburg kısa süre içinde yeniden tutuklandı.

Almanya'da 1917'de, Rus Devrimi'ni destekleyen bir grev dalgası başladı. Grevler bir süre sonra söntümlendi, fakat savaşa ve yiyecek kıtlığına yönelik öfke varlığını korudu.

1918 yılının Ekim ayında bir deniz üssünde ayaklanma başladı ve bu isyan başka şehirlere de yayıldı ve hızla devrimci bir ayaklanmaya dönüştü.

Lüksemburg'un bulunduğu hapisane ayaklanmacılar tarafından ele geçirildi ve bunun üzerine Lüksemburg serbest kaldı. Alman egemen sınıfı dehşete düşmüştü. Egemen sınıf, SPD ile görüşerek, ayaklanmayı durdurmaları karşılığında hükümeti kurabileceklerini söyledi.

SPD'nin lideri Friedrich Ebert hükümetin başına geçti, ve yaptığı ilk iş, Berlin'de ayaklanmaya önderlik eden işçilere karşı askeri bir saldırı planı hazırlamak oldu.

1918 yılının Aralık ayında Lüksemburg nihayet SPD'den ayrılarak Komünist Parti'yi (KPD) kurdu. Milyonlarca üyesi olan, güçlü bir partide yıllar geçirdikten sonra, şimdi etrafında sadece, çok heyecanlı fakat deneyimsiz bir kaç bin destekçi kalmıştı. Üstelik bir devrimin ortasında kurulan bir partide üyeleri eğitim için zaman yoktu.

Ocak ayında hükümet, Berlin'deki ayaklanmayı bahane ederek, devrimi bastırarak için harekete geçti ve orduyu ayaklanmacıların üzerine gönderdi.

Devrimciler mücadele ettiler, fakat karşı taraf daha güçlüydü.

Hükümet, kullanılan şiddet için KPD'yi suçladı ve toplu tutuklamalar başladı. Lüksemburg saklanması reddetti ve 15 Ocak 1919'da yakalandı ve öldürüldü.

Lüksemburg'un yalnız kalması ve öldürülmesi sosyalist hareket için bir felaket oldu.

Fakat onun fikirleri, sıradan insanların dünyayı değiştirebilme gücüne olan inancı, ve sisteme uyum sağlamayı reddetmesi, gelecek kuşaklara sosyalizm mücadelesinde ilham kaynağı olmaya devam edecektir.

Rambo gene iş başında

ABD emperyalizmi gene berbat bir durumda. Üstelik artık eskiden olduğu gibi onu kurtaracak bir **John Wayne** yok. Emperyalizmi şimdi **Rambo 4**'ün katliamları kurtaracak! Rambo filmleri daima emperyalizmin çıplak bir sembolü olmuştur.

1982'de gösterime giren **İlk Kan**, Rambo dizisinin ilk filmiydi. **John Rambo** Vietnam savaşı'na özel kuvvet olarak katılmış insan yarması Rambo (**Sylvester Stallone**) tek başına koca bir Amerikan birliği ile savaşıyor. Bu yanıyla çelişik bir biçimde Rambo emperyalizme karşı savaşıyor.

Ama filmin mesajı başka. Savaşın dönen kahraman askerler hayal kırıklığına uğruyorlar. Yenilen kahraman Amerikan ordusu değil, politikacılar.

Yani, orduya güvenin. Vietnam sendromunun yaşadığı günlerde ABD ordusuna güvenin mesajı çok önemliydi. O, düzenin ve emperyalizmin kalıcı bir parçası, politikacılar ise gelip geçici unsurlardır.

Bu filmde Vietnamlılar ise arka planda arada sırada Amerikan askerlerine işkence yapan korkunç, barbar insanlardır.

Rambo 2'de görev Vietnam'a giderek buradaki esir Amerikalıları kurtarmaktır. ABD geride kimseyi bırakmaz! Eninde sonunda gelir adamlarını kurtarır.

Rambo tek başına Vietnam'a gider. ABD Başkanlarından **Ronald Reagan** bir sabah, "akşam Rambo'yu seyrettim ve artık bir yeni rehne krizinde ne yapılması gerektiğini çok iyi biliyorum" diyor.

ABD Başkanı ne yapması gerektiğini Rambo'dan öğrendiği için ilerki yıllarda başları hiç erteden kurtulmadı.

Rambo 3'de bu kez eylem alanı Afganistan'dır. Rambo İslamcı militanlarla birlikte Ruslara karşı savaşır. Taliban, Usame Bin ladin taraftarı gerillalar Rambo'nun arakadaşlarıdır.

Beklediği gibi Rambo bir kan gölünün ortasında katliam üstüne katliam gerçekleştirerek Afganistanı Rus çizmeseinden kurtarır.

Soğuk Savaş'ın bitmesi Rambo dizisinin de bitmesine neden oldu.

Yıllar sonra rambo gene karşımızda. Sylvester Stallone bu defa yönetmen.

rambo savaşın sürdüğü Irak veya Afganistan'da değil. Beklenmedik bir yerde ortaya çıkıyor: Burma.

"Solcu" askerlerin yönetiminde olduğu Burma'da hükümet askerleri Hristiyan misyonerlere kötü davranıyor. Misyonerler, temiz, kibar, beyaz ve sarışın insanlardır. Onlara eziyet edenler ise Asyalı, kara kuru, vahşi, barbar mahluklardır ve Rambo'nun karşısında ölüp giderler.

Yarı yarıya Amerikan yerlisi olan Rambo gene kurtarıcı. Vahşi, kan dökücü yanını Amerikan yerlilerinden alan, insani yanlarını beyazlığından alan bir kahraman.

Böylece vahşet sıkı sıkıya ırksal özelliklerle belirlenir. Rambo ise adeta emperyalizmdir. Olağanüstü silah, kırıncı ve öldürücü, katliamlar yapan bir asker. İşine geldiği vakit ise medeni görünmeye çalışır.

Rambo mutlaka görülmemesi gereken bir film. Batı'da gösterime girdi. Türkiye'ye de gelir. Aman dikkat edin ve sinemaya yaklaşmayın.

Rambo, Yönetmen Sylvester Stallone.

dsip.org.tr

yeni biçim ve içeriğiyle
yayında

Nazım Hikmet sergisi

Yapı Kredi Bankası'nın İstanbul Galatasaray'daki Sermet Çifter Salonu'nda "Şehime Ulaşmadan Bitirirken Yolumu/Nazım ve Vera Moskova'dan İstanbul'a" başlıklı bir sergi açıldı.

19 Ocak'ta açılan Nazım Hikmet sergisi 22 Mart'a kadar sürecektir.

İnsan Nazım Hikmet hakkında biraz birşeyler görmek için gidiyor sergiye. Gerçekten de sadece "biraz birşeyler" görebiliyor.

Sağda solda tavadan asılmış birkaç şiir ve küçük cam dolaplar içinde bazı evraklar. Pasaportları, yazdığı bir kaç şiirin müsveddeleri, ona gelen 3-5 kart postal ya da mektup.

Duvarlarda ise Nazım'ın bazı bilinen fotoğrafları ve bazı az bilinen fotoğrafları var.

Sergiye gezerken insan hüzünlüyor. Hem de çok.

Nazım'ın yaşamı zaten yeterince hüzünlü.

Türkiye'ye gelmek, burada gömülmek istiyor ve bu olmuyor. Faşistler bile artık bu büyük Türk iairinin şiirlerini okuyorlar ama o hala Türkiye Cumhuriyeti, vatandaş değil. Sergide en çok bunu hissediyorsunuz.

Ama asıl sorun bu ülkenin bu en büyük şairi için açılan serginin bu denli yoksul olması.

Elbette Nazım'ın daha çok kişisel eşyasını görmek değil sorun. Bir köşede Nazım'ın ve Vera'nın bazı kişisel eşyaları sergilenmiş. Yeterli.

Beklediğimiz Nazım'ın yaşadığı çağa ilişkin bilgiler. Neden Türkiye'den kaçmış? O günlerde Türkiye'de neler oluyor? Dünya'da neler oluyor? Resimlerle, çeşitli başka görsel malzeme ile Nazım'ın dünyasını arıyor insan. Yaşadığı kent nasıl bir yermiş? O kentte neler yaşanmış?

Bütün bunlar anlatılmadan bir politik şairi nasıl tanıtabilirsiniz okurlara? Ama bütün bunları da Koç ailesinin sahibi olduğu Yapı Kredi Bankası'ndan bekleme mümkün değil. Koç ailesi "biz pala-

nasil tanıtabilirsiniz okurlara?

Ama bütün bunları da Koç ailesinin sahibi olduğu Yapı Kredi Bankası'ndan bekleme mümkün değil.

Koç ailesi "biz pala-

zlanırken Nazım'da Türkiye'den kaçtı çünkü o günlerde Türkiye'de kendisine komünist diyen herkesin canına okuyorduk" diyemez ki!

Gene de gidip görmek güzel.

Şahan ve popüler sinemanın anlamı

Volkan Akyıldırım

Türk askeri Irak'a gir-dikten kısa bir süre sonra Recep İvedik gösterime girdi. TV'ler militarist propaganda ile savaşa övgü düzeken 22 Şubat ve 27 Şubat arasında 1.200 bin kişi Şahan Gök-bakır'ın yarattığı karaktere gülmeyi tercih etti.

Sinema girişlerinde uzun kuyruklar oluştu. Şahan'ın filmi tercih edenlerin çoğunluğu gençlerdi.

Aslında bu başan bir sür-priz değildi. Gişe filmlerinin başta Cem Yılmaz'ın GORA'sı olmak üzere geniş bir kesim tarafından izlendiği biliniyor. Şahan özellikle gençler arasında çok popüler. Yarattığı Recep İvedik karakteri önceden fazlasıyla beğeni topluyordu. Bir sonradan

görme, post-mağanda karakter, belden aşağı espriler, bol argo. Tüm bunların popüler sinema izleyicileri tarafından beğenilen özellikler olduğu biliniyor.

Ay ne ayıp!

Recep İvedik, başta film eleştirmenleri ve evlatlarının yoldan çıkmamasını isteyen ailelerin gazabına uğradı. Hayattaki argo kullanımının epey gerisinde kalan filmdeki argo edepsizlik olarak ilan edildi. Hedeflenen Şahan'dan çok gençler, onların değerleri ve güldükleriydi.

Popüler olanın her zaman kötü olacağını bekleyen ve kendi sevdiği filmlerin Recep İvedik kadar izlenmeyeceğine hayıflanılan sinema camiası muhafazakar değerlerle yan yana

düştü.

Kaçış olarak popüler sinema

Türk ordusunun Irak'ta olduğu gergin günlerde iki saat her şeyden uzak gülmek isteyen yüz binler savaşa karşı olan bıkkınlığı gösterdi. İnsanlar ve özel-

likle gençler kanı ve ölümlü kutsayan iklimi bir kenara bırakmak için Şahan'ı seçtiler. Popüler si-nema zaten insanların ak-lını kaçırmaması için var.

Bir kaçış olarak sinema ve sanat gerici olmaktan çok ilerici bir rol oynar. Zihnini egemen sınıfın fikri bombardımanından uzak tutmak uzlaşmaya değil sorgulamak için bir fırsat yaratır.

Şahan'ın filmi bu satırların yazarı ve gazetenin bir çok okuru için izlenmemesi gerek filmler kate-gorine daha baştan konul-du. Ama filmin kötü olduğu değerlendirilmesini paylaşmak yerine Recep İvedik'e yönelik muhafaza-kar ahlakçı saldırıya ve kiteleri koyun sürüsü olarak gören elitizme itiraz etmeyi uygun görüyoruz.

Savaşa karşı uluslararası buluşma gerçekleşti

1 Mart 2003'te ABD'nin Türkiye'den Irak'a girişine izin veren tezkereye büyük savaş gösterinin hemenertesinde meclisten geçirememişti. Küresel BAK tarafından 1 Mart'ın yıldönümünde düzenlenen 'Savaşsız bir Dünya için Uluslararası Buluşma'ya katılan savaş karşıtları ABD emperyalizmine karşı mücadele çağrısı yaptı.

Küresel BAK'tan Yıldız Önen'in moderatörlüğünde gerçekleşen buluşmada ABD'de savaş karşıtı kampanya yürüten Savaş Karşı Gaziler'den Chris Capps, Iraklı psikiyatrist Numan Serhan Ali, ÖDP Genel Başkanı ve milletvekili Ufuk Uras konuştu.

Irak savaşı gazisi Capps, Irak'ta ABD ordusunun yarattığı şiddete tanık olduktan sonra daha iyi bir gelecek için asker olma kararını gözden geçirdiğini anlattı. Capps, Irak'taki

askerlerinin yüzde 75'inin aynı duygular içinde olduğunu, savaşmak istemediğini anlattı.

Ufuk Uras, Küresel BAK'ın beş yıldır yürüttüğü mücadelenin ne denli önemli olduğunu bugün a-çıkça görüldüğünü söyledi. Hem Irak'ın işgaline son vermek hem de Türkiye'de barışın sesini güçlendirmek için 15 Mart'ta savaş karşıtı mitingini kitlese bir şekilde gerçekleşmesinin gerektiğini vurguladı.

Iraklı psikiyatrist işgalin Iraklılar için nasıl bir cehennem hayatı yarattığını rakamlar ve tanıklarla anlattı.

100'den fazla savaş karşıtının katıldığı buluşmada Irak'taki işgal, ABD ordusunun durumu, Türkiye'nin Irak'a müdahalesi, savaş karşıtı mücadelede 2 saat boyunca tartışıldı.

Irak'a yönelik askeri müdahalenin ve Kürt sorununu savaşla çözülmeyeceğinin katılımcılar tarafından vurgulandığı buluşmada Türkiye'de barış hareketinin güçlenmesinin dinamikleri ele alındı. Konuşmacılar Irak'ın bir bataklık olduğunu, işgalci güçlerin direniş engeline takılmasının kaçınılmaz olduğunu vurguladılar.

Amerikalı savaş gazisi Chris Capps Ankara'daydı

29 Şubat Cuma günü, Ankara Küresel BAK, TAKSAV'da Savaş Karşı Gaziler'den Chris Capps ve Birgün yazarı Ahmet Tulgar'ın katılımıyla bir toplantı gerçekleştirildi.

Irak'ta görev yaptıktan sonra, ABD ordusundan ayrılan Capps, Irak'taki durumu anlatarak, askerlere Iraklılara insan gibi bakmamayı öğrettiklerini, böylece Iraklıların sadece bir hedef haline geldiğini belirtti. Guantamamo Üssü ile haberleşmeyi sağlayan

bir fiber optik kabloyu tamir ettiği sırada, ordu- dan ayrılmaya karar verdiğini söyleyen ve kendisi gibi bir çok arkadaşı bulunduğu belirten Capps, Afganistan'a yollanmak üzere yollandığı Almanya'dan tatil için ABD'ye geçerek bir daha görev yerine dönmemiş.

ABD ordusu ise masraflı olduğu gerekçesi ile Capps'ı yargılayamamış.

Türkiye'nin Irak'a yönelik operasyonunu sonlandır- masında mutluluk duy-

duğunu fakat Türkiye'nin bağımsız bir dış politikaya sahip olması gerektiğini söyleyen Capps, üniversite okuyabilmek için orduya yazıldığı da belirtti.

Ahmet Tulgar da Capps'ın bu açıklamasından yola çıkarak ABD'deki eğitim sisteminin vahim durumda olduğunu, AKP'nin attığı adımların Türkiye'yi de benzer bir duruma getirdiğini anlattı. Toplantı 20 kişinin katılımıyla gerçekleşti.

ODTÜ'de panel

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'nun (Küresel BAK) davetiyle Türkiye'ye gelen Amerikalı savaş karşıtı Irak gazisi Chris Capps ve Birgün'den Ahmet Tulgar "savaşsız bir dünya için uluslararası buluşma" başlıklı panele katıldılar. ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen panelde üniversitede

okuyabilmek için para kazanmak zorunda olduğunu bunun içinde orduya yazıldığını söyledi savaşın ne kadar kötü olduğunu bir asker gözünden anlatan Chris eskiden pizza dağıtıcılığı yaptığını ve savaşta yenen eski hayatını ne kadar özlediğini anlattı. Birleşik Devletler ordusunun savaş sırasında nasıl pislikler yaptığını anlatan Chris insan öldürmenin bu kadar kolay olmaması gerektiğini söyledi.

Ankara'da 301'e hayır kampanyasını tartışıldı

İrçılığa ve Milliyetçiliğe Dur De! Girişimi, "301 Kaldırılın, İrçiler Yargılansın!" kampanyası için strateji belirleme çalışması yaptı. 2 Mart 2008 Pazar günü STGM'de bir araya gelen Ankaralı

Durdeciler, Durde'nin Ankara'daki güçlü ve zayıf yönleri ile olanak ve risklerinin analizini yaparak, eylem taktimini ve işbölümünü belirlemeye başladı. 6 Mart Perşembe günü ise söz konusu çalış-

malar tamamlanacak. Aynı gün saat 09.22'de Durdeciler Hrant Dink'in katledilmesinin ardından yaptığı konuşma nedeniyle Temel Demirer hakkında 301'den açılan davayı izleyecek.

Hasankeyfi savunulardan Ankara'da eylem

Hasankeyfi İnişiyatım'ın çağrısıyla Ankara'da Alman konsolosluğu önünde bir buluşma çağrısı yaptı. 4 Mart 2008 günü saat 9:30'da yapılacak buluşmada baraj nedeniyle evlerinden, yaşam alanlarından yoksun bırakılan kişiler gönüllü mülteci olacak. KEG aktivistleri Hasankeyfi Girişimi'ni destekliyor ve bu eyleme katılacak.

Nükleer lobi işbaşında Nükleer ihaleye hayır!

Küresel Eylem Grubu (KEG) 26 Şubat 2008 tarihinde Çevre Mühendisleri Odası'nda "Nükleer Santrallerle Hayır" basın toplantısı yaptı.

Basın açıklamasını yapan Mahir Günşiray "bugün hükümetin çok tehlikeli bir işe kalkıştığını ve bunu kamuoyuyla paylaşmak, hükümeti uyarmak üzere basın toplantısı yaptığımızı dile getirdi. Hükümete de soruyoruz.

Nasıl acele niye? Hilmi Güler neden bu kadar hızlı davranıyor? Bu acele niye? Neden yıllardır nükleer santrallerin tehlikelerinden, zararlarından söz edenlerin görüşlerini dikkate almıyor.

Yıllar önce verilen lisansın geçerli olduğunu iddia ederek Akkuyu'yu nükleer santralin kurulabileceğini söylüyor.

Bizler, hem insani, ekolojik ve vicdani nedenlerle hem de bilimsel gerekçelerle nükleer santral yapımına karşıyız." dedi.

Basın açıklamasında, Mahir Günşiray'dan sonra sırasıyla ÖDP, İstanbul Tabip Odası, Yeşiller, DSİP, Muzun Koruma Kurulu, ÇMO temsilcileri ve sanatçılar Zeynep Casallini, Jale Kabarekir konuşmalar yaptılar.

Konuşmalar, 26 Nisan'da Kadıköy'de düzenlenecek olan KEG "Nükleer Santral İstemiyoruz" mitingini çağrısı yapıldı.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Emtensiyonizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeyi karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının emilim, em mücadelecilik kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylece bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlayabilir. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

haksızlıkları, mücadalenizi, yorumlarınızı bize yazın

sosyalistisc@gmail.com

Okur mektupları

8 Mart'ta transfobiye de karşı sokağa!

23-24 Şubat tarihlerinde Ankara'da yapılan Kadın Konferansı'na Mazlum-Der, Türkiye Yeşilleri, KaosGL gibi birçok kurumdan konuşmacılar katılmıştı.

Kampanyalarda, yürüyüşlerde görmeye alışık olduğumuz travesti bir aktivist de Lambda gönüllüsü ve sosyolog olarak konuşmacılar arasındaydı. Konferanstan dönüş için Ankara Garı'na gittiğimizde kendisine bilet kalmadığını söylediler.

Ancak diğer insanlara bilet satılmaktaydı. Travesti olduğu için bilet satmak istemeyen gibi görevlileri, arkadaşımızın yalnız olmadığını, kalabalık bir grupta garda bulunduğunu görünce bileti satmaya karar verdi. Bu yapılan bir insanlık suçudur. Travestiler, transseksüeller günlük yaşamlarında sürekli ayrımcılığa maruz kalıyorlar. Sıradan insanlar gibi

okula, işe, markete gidemiyorlar. Birçoğu yaşamını sürdürülebilmek için seks işçiliği yapmak zorunda. LGBT'lere yapılan her türlü ayrımcılığa karşı 8 Mart'ta Antikapitalist kadınlar olarak sokaklarda olmalıyız.

Meltem Oral

sosyalist işçi

■ Z Yayıcılık ve tanıtım hizmetleri Ltd. Şti.
■ Sahibi: Arife Köse ■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü:
Volkan Tamusta ■ Adres: Caferağa Mahallesi,
Nail Bey Sokak, No: 9/15, Kadıköy/İstanbul
■ Baskı: Yön Matbaası: Davutpaşa Cad. Gönen
Sanayi Sitesi, B Blok, 360, Topkapı-İstanbul
■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır
www.sosyalistiscd.org

Şiddete ve ayrımcılığa son

Türkiye'de her 3 kadından biri şiddet mağduru. Aile içi suçların yüzde 87'si kadınlara karşı işleniyor. Başbakanlık Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü Aralık ayındaki raporuna göre, varoşlardaki kadınların yüzde 97'si aile içi şiddete maruz kalıyor. Yine aynı rapora

göre, Türkiye genelindeki ailelerin yüzde 34'ünde fiziksel şiddet var. Bu kadar yaygın şiddete karşın, devlet, Beyoğlu'nda yılbaşı gecesi kadınları taciz edenleri 57 YTL para cezası ile serbest bırakabiliyor. Biz şiddete ve ayrımcılığa son verilmesini istiyoruz!

Banş istiyoruz hemen, şimdi

Irak'ta onlarca kadın ABD ve müttefiklerinin işgali sırasında tecavüze uğradı, göç etmek zorunda kaldı.

Filistin ve Lübnan'da, mülteci kamplarında yüzlerce kadın yiyecek ve su sıkıntısı içinde yaşamak zorunda.

Türk ordusunun Kuzey Irak'a düzenlediği son hava harekati nedeniyle 800 bin sivil göç etmek zorunda kaldı ve bunların çoğu kadınlardan oluşuyor.

Bizler, savaş değil banş, ölüm değil çözüm istiyoruz!

Anti kapitalist kadınlar her yerde, sokakta...

Irak'ta savaş yüzünden evini terk etmek zorunda kalanların çoğunluğu kadınlar... Filistin ve Lübnan'da mülteci kamplarında insanlık dışı koşullarda yaşamak zorunda kalanların çoğu kadın...

Afganistan'da işgalden sonra ortaya çıkan kargaşa ortamı yüzünden artan tecavüz ve tacizlerden dolayı kadınlar arasında intihar oranı her geçen gün artıyor...

Dünyada günde 1 doların altında gelirle geçinmek zorunda kalan 1.2 milyar yoksulun yüzde 70'i kadın ve çocuklar.

Yeryüzünde 700 milyon kadın, beslenme, içme suyu, sağlık hizmetleri ve eğitim olanaklarından yoksun.

Türkiye'de her 3 kadından biri şiddet mağduru. Aile içi suçların yüzde 87'si kadınlara karşı işleniyor.

Kadınlar iş gücünün aslı bir parçası olmalarına rağmen eşit ücret almıyorlar, şiddete maruz kalıyorlar...

Ama kadınlar, Irak'tan Venezuela'ya, Filistin'den Hindistan'a, Fransa'dan Kenya'ya, Pakistan'a, Lübnan'a kadar, dünyanın her yerinde savaşlara, kapitalizme, şiddete, cinsiyetçiliğe, ırkçılığa ve her tür ayrımcılığa karşı mücadele ediyorlar... Kenya'da yapılan Dünya Sosyal Forumu'nda mikrofonu tutanlar onlar. Güney Afrika'da nerdeyse bir aya yakın süren kamu çalışanları grevinde ellerinde pankartlarla direnenler, Latin Amerika'dan dünyaya umut yayanlar ve Hepimiz Ermeniyiz diye yürüten yüzbinlerin büyük çoğunluğunu oluşturanlar bu mücadeleciler kadınlar.

ANTİKAPİTALİST KADINLAR NE İSTİYOR?

SSGSS'ye hayır

Kadınlar, SSGSS (Sosyal Sigortalar Genel Sağlık Sigortası) ile 6 aylık doğum izni primlerini kendileri ödemek zorunda. Anne olmak isteyen çalışan kadınlar aksi takdirde erkeklerden 6 ay

geç emekli olacak. Yalnız kadınlar da, emeklilik hakkını, primlerini öderlerse kazanacaklar. Bu yasa elimizdeki haklarımızı alıyor. Biz herkese parasız sağlık hizmeti verilmesini istiyoruz!

Çetelerden hesap sorulsun

Susurluk'tan Ergenekon'a kadar, sadece buz dağının görünen yüzünün değil, en derin köklerinin de ortaya çıkarılmasını istiyoruz. Çeteler bugüne kadar bu ülkede barışın sağlanmasının önündeki en

büyük engeli oluşturdular. Hrant Dink'ten Uğur Mumcu'ya kadar onlarca aydının öldürülmesinde tetiği çeken el oldular.

Çetelerin yargılanmasını istiyoruz! Adalet istiyoruz!

301'i kaldırm

Bizler, anti-kapitalist kadınlar olarak, ayrımcılığın ne demek olduğunu, kadınların maruz kaldığı ayrımcı davranışlardan biliyoruz. Kadınları ikinci cins olarak gören, Beyoğlu'nda yılbaşı akşamı kadınları taciz edenleri sadece 57 YTL para cezası ile cezalandıran zihniyet ile, bu ülkede yaşayan azınlıklara ayrımcılık uygulayan, Türk olmayı her şeyden üstün gören zihniyet bir ve aynı zihniyettir. 301'in kaldırılmasını istiyoruz.'

Yoksulluğa hayır

Dünyada günde 1 doların altında gelirle geçinmek zorunda kalan 1.2 milyar yoksulun yüzde 70'ini kadın ve çocuklar oluşturuyor.

Ve yeryüzünde 700 milyon kadın, beslenme, içme

suyu, sağlık hizmetleri ve eğitim olanaklarından yoksun. Bizler, anti-kapitalist kadınlar olarak, kaynakların, savaşlara, silahlanmaya değil, yoksullukla mücadeleye aktarılmasını istiyoruz!

Herkese giyim kuşam özgürlüğü

Bir kadının nerede ne giyip ne giymeyeceğine kendisinin başka kimse karar veremez. Her kadın istediği her yerde başörtüsü takma ya da mini etek giyme özgürlüğüne sahiptir. Mini etek

giyen kadınlar teşhirci, tahrik eden, cinsel meta olmadıkları gibi, başörtülü kadınlar da cahil, yobaz, örümcek kafalı değildir. Okullarda ve kamu kuruluşlarında kıyafet özgürlüğü istiyoruz!

BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN!